

POGODBA IZ NICE,
KI SPREMINJA POGODBO
O EVROPSKI UNIJI,
POGODBE O USTANOVITVI
EVROPSKIH SKUPNOSTI
IN NEKATERE Z NJIMI
POVEZANE AKTE
(2001/C 80/01)

NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ BELGIJCEV,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA DANSKE,
PREDSEDNIK ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE,
PREDSEDNIK HELENSKE REPUBLIKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠPANJE,
PREDSEDNIK FRANCOSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK IRSKE,
PREDSEDNIK ITALIJANSKE REPUBLIKE,
NJEGOVA KRALJEVA VISOKOST VELIKI VOJVODA
LUKSEMBURŠKI,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA NIZOZEMSKE,
ZVEZNI PREDSEDNIK REPUBLIKE AVSTRIJE,
PREDSEDNIK PORTUGALSKE REPUBLIKE,
PREDSEDNIK REPUBLIKE FINSKE,
NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJ ŠVEDSKE,
NJENO VELIČANSTVO KRALJICA ZDRUŽENEGA
KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA

SO SE OB SKLICEVANJU na zgodovinski pomen konca
razdeljenosti evropske celine,

Z ŽELJO dokončati proces priprave institucij Evropske uni-
je na delovanje v razširjeni Uniji, ki se je začel z Amsterdamsko
pogodbo,

ODLOČENI na tej podlagi pospešiti pristopna pogajanja z
namenom, da bi jih uspešno zaključili, v skladu s postopkom,
določenim v Pogodbi o Evropski uniji,

ODLOČILI spremeniti Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe
o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane
akte in so v ta namen imenovali svoje pooblaščenice:

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA BELGIJCEV:

g. Louis MICHEL,
namestnik ministrskega predsednika in minister za zunanje
zadeve;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO DANSKE:

g. Mogens LYKKETOFT,
minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ZVEZNE REPUBLIKE NEMČIJE:

g. Joseph FISCHER,
zvezni minister za zunanje zadeve in namestnik zveznega
kanclerja;

ZA PREDSEDNIKA HELENSKE REPUBLIKE:

g. Georgios PAPANDREOU,
minister za zunanje zadeve;

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠPANJE:

g. Josep PIQUÉ I CAMPS,
minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA FRANCOSKE REPUBLIKE:

g. Hubert VÉDRINE,
minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA IRSKE:

g. Brian COWEN,
minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA ITALIJANSKE REPUBLIKE:

g. Lamberto DINI,
minister za zunanje zadeve;

ZA NJEGOVO KRALJEVO VISOKOST VELIKEGA
VOJVODA LUKSEMBURŠKEGA:

ga. Lydie POLFER,
namestnica ministrskega predsednika, ministrica za zunanje
zadeve in zunanjo trgovino;

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO NIZOZEMSKE:

g. Jozias Johannes VAN AARTSEN,
minister za zunanje zadeve;

ZA ZVEZNEGA PREDSEDNIKA REPUBLIKE AVSTRIJE:

ga. Benita FERRERO - WALDNER,
zvezna ministrica za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA PORTUGALSKE REPUBLIKE:

g. Jaime GAMA,
Ministro de Estado, minister za zunanje zadeve;

ZA PREDSEDNIKA REPUBLIKE FINSKE:

g. Erkki TUOMIOJA,
minister za zunanje zadeve;

ZA NJEGOVO VELIČANSTVO KRALJA ŠVEDSKE:

ga. Anna LINDH,
ministrica za zunanje zadeve,

ZA NJENO VELIČANSTVO KRALJICO ZDRUŽENEGA
KRALJESTVA VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA:

g. Robin COOK,
državni sekretar za zunanje zadeve in zadeve
Commonwealtha,

KI so se po izmenjavi pooblastil v pravilni in predpisani
obliki

DOGOVORILI O NASLEDNJEM:

PRVI DEL Vsebinske spremembe

Člen 1

Pogodba o Evropski uniji se spremeni v skladu z določbami
tega člena.

1. Člen 7 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 7

1. Na podlagi obrazloženega predloga ene tretjine držav
članic, Evropskega parlamenta ali Komisije lahko Svet po pridobi-
tvi privolitve Evropskega parlamenta z večino štirih petin svo-
jih članov ugotovi obstoj očitnega tveganja, da bi država članica
lahko huje kršila načela iz člena 6(1), in nanjo naslovi ustrezna
priporočila. Pred takšno ugotovitvijo Svet zasliši zadevno državo
članico, v skladu z istim postopkom pa lahko pozove neodvisne
osebe, da v razumnem roku predložijo poročilo o stanju v zadev-
ni državi članici.

Svet redno preverja, ali so razlogi, na podlagi katerih je bila
sprejeta takšna ugotovitev, še naprej podani.

2. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad lahko na predlog ene
tretjine držav članic ali Komisije in po pridobitvi privolitve Evrop-
skega parlamenta soglasno ugotovi, da ena od držav članic huje in
vztrajno krši načela, omenjena v členu 6(1), potem ko je pozval
vlado zadevne države članice, naj predloži svoje pripombe.

3. Ob sprejetju ugotovitve po odstavku 2 lahko Svet s kvalifi-
cirano večino sklene, da nekatere pravice, ki izhajajo iz uporabe
te pogodbe za zadevno državo članico, mirujejo, vključno z
glasovalnimi pravicami predstavnika vlade te države članice v
Svetu. Pri tem Svet upošteva morebitne posledice takšnega miro-
vanja pravic in obveznosti fizičnih in pravnih oseb.

Obveznosti zadevne države članice po tej pogodbi so zanj o
vsakem primeru še naprej zavezujoče.

4. Svet lahko s kvalificirano večino naknadno sklene, da se
ukrepi, sprejeti v skladu z odstavkom 3, spremenijo ali prekliche-
jo, kot odgovor na spremembe okoliščin, zaradi katerih so bili
uvadeni.

5. Za namene tega člena Svet odloča brez upoštevanja glasu predstavnika vlade zadevne države članice. Vzdržani glasovi navzočih ali zastopanih članov ne preprečujejo sprejetja odločitev iz odstavka 2. Kvalificirana večina se opredeli kot enak delež ponderiranih glasov zadevnih članov Sveta, kakor ga določa člen 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Ta odstavek se uporablja tudi v primeru, ko glasovalne pravice mirujejo v skladu z odstavkom 3.

6. Za namene odstavkov 1 in 2 Evropski parlament odloča z dvotretjinsko večino oddanih glasov, ki predstavlja večino njegovih članov.”

2. Člen 17 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 17

1. Skupna zunanja in varnostna politika zajema vsa vprašanja glede varnosti Unije, tudi postopno oblikovanje skupne obrambne politike, ki bi lahko privedla do skupne obrambe, če bi Evropski svet tako odločil. V tem primeru državam članicam priporoči, naj takšno odločitev sprejmejo v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

Politika Unije v skladu s tem členom ne posega v posebno naravo varnostne in obrambne politike posameznih držav članic in spoštuje obveznosti iz Severnoatlantske pogodbe tistih držav članic, ki vidijo uresničevanje svoje skupne obrambe v Severnoatlantski zvezi (NATO), ter je združljiva s skupno varnostno in obrambno politiko, vzpostavljeno v tem okviru.

Postopno oblikovanje skupne obrambne politike bo podprto z medsebojnim sodelovanjem na področju oboroževanja, kakor je primerno po mnenju držav članic.

2. Vprašanja iz tega člena vključujejo humanitarne in reševalne operacije, naloge za ohranjanje miru in bojne operacije za krizno upravljanje, vključno z ukrepi za vzpostavljane miru.

3. Odločitve iz tega člena, ki zadevajo obrambo, se sprejemajo brez poseganja v politike in obveznosti, navedene v drugem pododstavku odstavka 1.

4. Določbe tega člena ne preprečujejo razvoja tesnejšega dvostranskega sodelovanja med dvema ali več državami članicami v okviru Zahodnoevropske unije (ZEU) in Nata, če takšno sodelovanje ni v nasprotju s sodelovanjem, predvidenem v tem naslovu, ali če ga ne ovira.

5. Za pospešitev uresničevanja ciljev tega člena se njegove določbe preverijo skladno s členom 48.”

3. V prvem pododstavku člena 23(2) se doda naslednja tretja alineja: “– pri imenovanju posebnega predstavnika v skladu s členom 18(5).”

4. Člen 24 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 24

1. Kadar je za izvajanje tega naslova treba skleniti sporazum z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami, lahko Svet pooblasti predsedstvo, ki mu po potrebi pomaga Komisija, da v ta namen začne pogajanja. Take sporazume sklene Svet na priporočilo predsedstva.

2. Če sporazum ureja vprašanje, pri katerem je za sprejetje notranjih odločitev potrebno soglasje, odloča Svet soglasno.

3. Če je sporazum predviden zaradi izvajanja skupnega ukrepa ali skupnega stališča, odloča Svet s kvalificirano večino v skladu s členom 23(2).

4. Določbe tega člena se uporabljajo tudi za zadeve iz naslova VI. Če sporazum ureja vprašanje, pri katerem je za sprejetje notranjih odločitev ali ukrepov potrebna kvalificirana večina, odloča Svet s kvalificirano večino v skladu s členom 34(3).

5. Noben sporazum ni zavezujoč za državo članico, katere predstavnik v Svetu izjavi, da morajo biti v sporazumu upoštevana ustavna pravila njegove države; drugi člani Sveta se lahko dogovorijo, da se sporazum kljub temu začasno uporablja.

6. Sporazumi, sklenjeni v skladu s pogoji iz tega člena, so za institucije Unije zavezujoči.”

5. Člen 25 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 25

Politični in varnostni odbor brez poseganja v člen 207 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti spremlja mednarodni položaj na področjih, ki jih zadeva skupna zunanja in varnostna politika, ter prispeva k opredeljevanju politik s tem, da Svetu na njegovo zahtevo ali na lastno pobudo daje mnenja. Prav tako spremlja izvajanje dogovorjenih politik, ne da bi to posegalo v pristojnosti predsedstva in Komisije.

V okviru tega naslova izvaja ta odbor politični nadzor in strateško vodi operacije za krizno upravljanje, za kar je odgovoren Svet.

Svet lahko za namen in za čas trajanja operacije za krizno upravljanje, kakor ju določi Svet, pooblasti odbor, da sprejme ustrezne odločitve glede političnega nadzora in strateškega vodenja operacije, ne da bi posegal v člen 47.”

6. Vstavijo se naslednji členi:

“Člen 27a

1. Okrepljeno sodelovanje na katerem koli področju iz tega naslova je namenjeno zaščititi vrednot in podpori interesov Unije kot celote z uveljavljanjem njene identitete kot koherentne sile na mednarodnem prizorišču. To sodelovanje spoštuje:

- načela, cilje, splošne smernice in doslednost skupne zunanje in varnostne politike ter odločitve, sprejete v okviru te politike;
- pristojnosti Evropske skupnosti in
- skladnost med vsemi politikami Unije in njenimi zunanje-političnimi dejavnostmi.

2. Členi 11 do 27 in členi 27b do 28 se uporabljajo za okrepljeno sodelovanje, predvideno v tem členu, razen če ni drugače določeno v členu 27c in členih 43 do 45.

Člen 27b

Okrepljeno sodelovanje po tem naslovu se nanaša na izvajanje skupnega ukrepa ali skupnega stališča. Ne nanaša se na vprašanja vojaškega ali obrambnega pomena.

Člen 27c

Države članice, ki nameravajo med seboj vzpostaviti okrepljeno sodelovanje po členu 27b, naslovijo v ta namen prošnjo na Svet.

Prošnja se pošlje tudi Komisiji in v vednost Evropskemu parlamentu. Komisija poda svoje mnenje zlasti glede tega, ali je predlagano okrepljeno sodelovanje skladno s politikami Unije. Svet v skladu z drugim in tretjim pododstavkom člena 23(2) in ob upoštevanju členov 43 do 45 dodeli pooblastilo.

Člen 27d

Brez poseganja v pristojnosti predsedstva ali Komisije generalni sekretar Sveta in visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko zagotavlja zlasti, da so Evropski parlament in vsi člani Sveta v celoti obveščeni o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju skupne zunanje in varnostne politike.

Člen 27e

Vsaka država članica, ki se želi priključiti okrepljenemu sodelovanju, vzpostavljenemu v skladu s členom 27c, o svoji nameri uradno obvesti Svet, obvestilo pa pošlje tudi Komisiji. Komisija v treh mesecih od dneva prejema tega uradnega obvestila predloži mnenje Svetu. V štirih mesecih od dneva prejema tega uradnega obvestila Svet odloči o prošnji in takšni posebni ureditvi, kakršna je po njegovem mnenju potrebna. Odločitev se šteje za sprejeto, razen če Svet v tem roku s kvalificirano večino ne odloči, da jo zadrži; v tem primeru Svet navede razloge za svojo odločitev in postavi rok za njeno ponovno preučitev.

Za namene tega člena odloča Svet s kvalificirano večino. Kvalificirana večina se opredeli kot enak delež ponderiranih glasov in enak delež števila zadevnih članov Sveta, kakor sta določena v tretjem pododstavku člena 23(2).

7. V členu 29 se druga alineja drugega odstavka nadomesti z naslednjim:

“– tesnejšim sodelovanjem med sodnimi in drugimi pristojnimi organi držav članic, vključno s sodelovanjem prek Urada za evropsko pravosodno sodelovanje (“Eurojust”), skladno z določbami členov 31 in 32;”

8. Člen 31 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 31

1. Skupni ukrepi na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah vključujejo:

a) olajševanje in pospeševanje sodelovanja pri postopkih in izvrševanju odločitev med pristojnimi ministrstvi in sodnimi ali drugimi primerljivimi organi držav članic, kjer je to primerno, pa tudi s sodelovanjem prek Eurojusta;

b) olajševanje izročitve med državami članicami;

c) zagotavljanje skladnosti predpisov, ki se uporabljajo v državah članicah, kolikor je to potrebno za izboljšanje takšnega sodelovanja;

d) preprečevanje sporov o pristojnosti med državami članicami;

e) postopno sprejemanje ukrepov za določitev minimalnih predpisov o elementih kaznivih dejanj in kaznih na področju organiziranega kriminala, terorizma in nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami.

2. Svet spodbuja sodelovanje prek Eurojusta s tem, da:

a) Eurojustu omogoča prispevati k ustrezni koordinaciji med organi kazenskega pregona držav članic;

b) pospešuje podporo, ki jo zagotavlja Eurojust pri preiskovanju kaznivih dejanj v primerih hudih čezmejnih kaznivih dejanj, še posebej organiziranega kriminala, pri čemer zlasti upošteva analize Europolu;

c) olajšuje tesno sodelovanje med Eurojustom in Evropsko pravosodno mrežo, zlasti zaradi lažjega izvrševanja zaprosil za pravno pomoč in izvajanja zahtev za izročitev.”

9. Člen 40 se nadomesti z naslednjimi členi 40, 40a in 40b:

“Člen 40

1. Cilj okrepljenega sodelovanja na katerem koli področju iz tega naslova je omogočiti Uniji, da se ob upoštevanju pristojnosti Evropske skupnosti in ciljev, opredeljenih v tem naslovu, hitreje razvije v območje svobode, varnosti in pravice.

2. Členi 29 do 39 in členi 40a do 41 se uporabljajo za okrepljeno sodelovanje, predvideno v tem členu, razen če ni drugače določeno v členu 40a in členih 43 do 45.

3. Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča in izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo za ta člen ter člena 40a in 40b.

Člen 40a

1. Države članice, ki nameravajo med seboj vzpostaviti okrepljeno sodelovanje v skladu s členom 40, naslovijo prošnjo na Komisijo, ta pa lahko v ta namen da ustrezen predlog Svetu. Če Komisija predloga ne da, obvesti zadevne države članice o razlogih, zakaj tega ni storila. Te države članice lahko nato predložijo Svetu pobudo, ki je namenjena pridobitvi pooblastila za zadevno okrepljeno sodelovanje.

2. Pooblastilo iz odstavka 1 dodeli Svet v skladu s členi 43 do 45 s kvalificirano večino na predlog Komisije ali na pobudo najmanj osmih držav članic in po posvetovanju z Evropskim parlamentom. Glasovi članov Sveta se ponderirajo v skladu s členom 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Član Sveta lahko zahteva, da se zadeva predloži Evropskemu svetu. Potem ko jo je obravnaval Evropski svet, lahko Svet odloča v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

Člen 40b

Vsaka država članica, ki se želi priključiti okrepljenemu sodelovanju, vzpostavljenemu v skladu s členom 40a, o svoji nameri

uradno obvesti Svet in Komisijo, ki v treh mesecih od dneva prejema tega uradnega obvestila predloži mnenje Svetu, po možnosti s priloženim priporočilom za takšno posebno ureditev, kakršna je po njenem mnenju potrebna, da bi se ta država članica priključila zadevnemu sodelovanju. Svet odloči o prošnji v štirih mesecih od dneva prejema tega obvestila. Odločitev se šteje za sprejeto, razen če Svet v istem roku s kvalificirano večino ne odloči, da jo zadrži; v tem primeru Svet navede razloge za svojo odločitev in postavi rok za njeno ponovno preučitev.

Za namene tega člena odloča Svet v skladu s pogoji iz člena 44(1).”

10. “Naslov VII – Določbe o tesnejšem sodelovanju” se nadomesti z naslednjim: “Naslov VII – Določbe o okrepljenem sodelovanju”.

11. Člen 43 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 43

Države članice, ki nameravajo med seboj vzpostaviti okrepljeno sodelovanje, lahko uporabljajo institucije, postopke in mehanizme, predvidene s to pogodbo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti, če predlagano sodelovanje izpolnjuje naslednje:

a) namenjeno je pospeševanju uresničevanja ciljev Unije in Skupnosti, zaščiti in podpora njunih interesov ter okrepitev njunega integracijskega procesa;

b) spoštuje omenjeni pogodbi in enotni institucionalni okvir Unije;

c) spoštuje pravni red Skupnosti in ukrepe, sprejete v skladu z drugimi določbami omenjenih pogodb;

d) ostaja v mejah pristojnosti Unije ali Skupnosti in ne posega na področja, ki so v izključni pristojnosti Skupnosti;

e) ne škoduje notranjemu trgu, kakor ga določa člen 14(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ali ekonomski in socialni koheziji, vzpostavljeni v skladu z naslovom XVII navedene pogodbe;

f) ne pomeni ovire ali diskriminacije v trgovini med državami članicami in ne izkrivlja konkurence med njimi;

g) zajema najmanj osem držav članic;

h) spoštuje pristojnosti, pravice in obveznosti tistih držav članic, ki pri tem ne sodelujejo;

i) ne vpliva na določbe Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije;

j) je odprto za vse države članice v skladu s členom 43b.”

12. Vstavijo se naslednji členi:

“Člen 43a

Okrepljeno sodelovanje se lahko uporabi le kot zadnja možnost, potem ko je bilo v okviru Sveta ugotovljeno, da z uporabo ustreznih določb pogodb ciljev takšnega sodelovanja ni mogoče doseči v razumnem roku.

Člen 43b

Okrepljeno sodelovanje je ob vzpostavitvi odprto za vse države članice. Odprto jim je tudi kadar koli, v skladu s členoma 27e in 40b te pogodbe in členom 11a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, če upoštevajo temeljni sklep in sklepe, sprejete v tem okviru. Komisija in države članice, ki so udeležene pri okrepljenem sodelovanju, poskrbijo za to, da se k sodelovanju spodbudi čim več držav članic.”

13. Člen 44 se nadomesti z naslednjima členoma 44 in 44a:

“Člen 44

1. Za namene sprejetja aktov in sklepov, potrebnih za izvajanje okrepljenega sodelovanja iz člena 43, se uporabljajo ustrezne institucionalne določbe te pogodbe in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Vsi člani Sveta se lahko udeležujejo posvetovanj, vendar pa lahko sklepe sprejemajo le predstavniki tistih

držav članic, ki so udeležene pri okrepljenem sodelovanju. Kvalificirana večina se opredeli kot enak delež ponderiranih glasov in enak delež števila zadevnih članov Sveta, kakor je določeno v členu 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter v drugem in tretjem pododstavku člena 23(2) te pogodbe v zvezi z okrepljenim sodelovanjem, vzpostavljenim na podlagi člena 27c. Soglasje tvorijo le glasovi zadevnih članov Sveta.

Takšni akti in sklepi niso del pravnega reda Unije.

2. Države članice uporabljajo, kolikor jih to zadeva, akte in sklepe, sprejete za izvajanje okrepljenega sodelovanja, pri katerem so udeležene. Takšni akti in sklepi so zavezujoči le za tiste države članice, ki so udeležene pri tem sodelovanju, in se samo v teh državah, kakor je primerno, neposredno uporabljajo. Države članice, ki niso udeležene pri takšnem sodelovanju, ne ovirajo izvajanja sodelovanja tistih držav članic, ki se ga udeležujejo.

Člen 44a

Odhodki, ki nastanejo pri izvajanju okrepljenega sodelovanja, razen stroškov poslovanja institucij, bremenijo sodelujoče države članice, razen če Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom s soglasjem vseh svojih članov ne odloči drugače.”

14. Člen 45 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 45

Svet in Komisija zagotavljata medsebojno skladnost dejavnosti na podlagi tega naslova in skladnost teh dejavnosti s politikami Unije in Skupnosti ter v ta namen sodelujeta.”

15. Člen 46 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 46

Določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki se nanašajo na pristojnost Sodišča Evropskih skupnosti in na izvajanje te pristojnosti, se uporabljajo samo za naslednje določbe te pogodbe:

- a) določbe, ki spreminjajo Pogodbo o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti z namenom ustanoviti Evropsko skupnost, Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo in Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo;
- b) določbe naslova VI pod pogoji iz člena 35;
- c) določbe naslova VII pod pogoji iz členov 11 in 11a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena 40 te pogodbe;
- d) člen 6(2) glede delovanja institucij, kolikor je Sodišče pristojno v okviru pogodb o ustanovitvi Evropskih skupnosti in te pogodbe;
- e) čisto postopkovne določbe člena 7, pri čemer Sodišče odloča na zahtevo zadevne države članice v enem mesecu od dneva ugotovitve Sveta, ki jo predvideva navedeni člen;
- f) člene 46 do 53.”

Člen 2

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. Člen 11 se nadomesti z naslednjima členoma 11 in 11a:

“Člen 11

1. Države članice, ki nameravajo med seboj vzpostaviti okrepljeno sodelovanje na enem od področij iz te pogodbe, naslovijo prošnjo na Komisijo, ta pa lahko v ta namen da ustrezen predlog Svetu. Če Komisija predloga ne da, obvesti zadevne države članice o razlogih, zakaj tega ni storila.

2. Pooblastilo za vzpostavitev okrepljenega sodelovanja iz odstavka 1 dodeli na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom Svet s kvalificirano večino v skladu s členi 43 do 45 Pogodbe o Evropski uniji. Kadar se okrepljeno sodelovanje nanaša na področje, za katerega velja postopek iz člena 251 te pogodbe, je potrebna privolitev Evropskega parlamenta.

Član Sveta lahko zahteva, da se zadeva predloži Evropskemu svetu. Potem ko jo je obravnaval Evropski svet, lahko Svet odloči v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

3. Akte in sklepe, potrebne za izvajanje dejavnosti okrepljenega sodelovanja, urejajo vse ustrezne določbe te pogodbe, razen če ni v tem členu in členih 43 do 45 Pogodbe o Evropski uniji določeno drugače.

Člen 11a

Vsaka država članica, ki se želi priključiti okrepljenemu sodelovanju, vzpostavljenemu v skladu s členom 11, o svoji nameri uradno obvesti Svet in Komisijo, ki v treh mesecih od dneva prejema tega uradnega obvestila predloži mnenje Svetu. V štirih mesecih od dneva prejema tega uradnega obvestila Komisija odloči o prošnji in takšni posebni ureditvi, kakršna je po njenem mnenju potrebna.”

2. V členu 13 postane sedanje besedilo odstavka 1, doda pa se naslednji odstavek 2:

“2. Kadar Svet sprejme spodbujevalne ukrepe Skupnosti, ki so namenjeni podpori delovanja držav članic, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic, zato da bi prispevali k doseganju ciljev iz odstavka 1, odloča v skladu s postopkom iz člena 251.”

3. Člen 18 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 18

1. Vsak državljan Unije ima pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih s to pogodbo in ukrepi, ki so bili sprejeti za njeno uveljavitev.

2. Če bi se izkazalo, da je zaradi doseganja tega cilja potrebno ukrepanje Skupnosti, ta pogodba pa ne predvideva potrebnih pooblastil, lahko Svet sprejme določbe za olajšanje uresničevanja pravic iz odstavka 1. Svet odloča v skladu s postopkom iz člena 251.

3. Odstavek 2 se ne uporablja za določbe o potnih listinah, osebnih izkaznicah, dovoljenjih za prebivanje ali katerih koli drugih tovrstnih dokumentih, pa tudi ne za določbe o socialni varnosti ali socialni zaščiti.”

4. V členu 67 se doda naslednji odstavek:

“5. Z odstopanjem od odstavka 1 sprejme Svet v skladu s postopkom iz člena 251:

- ukrepe, predvidene v členu 63(1) in (2)(a), če je Svet pred tem v skladu z odstavkom 1 tega člena sprejel zakonodajo Skupnosti, ki opredeljuje skupna pravila in temeljna načela glede teh vprašanj;
- ukrepe, predvidene v členu 65, razen vidikov v zvezi z družinskimi pravam.”

5. Člen 100 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 100

1. Brez poseganja v druge postopke, predvidene v tej pogodbi, lahko Svet na predlog Komisije s kvalificirano večino odloči o ukrepih, ki ustrezajo gospodarskim razmeram, zlasti ob hudih težavah pri oskrbi z nekaterimi izdelki.

2. Kadar je država članica v težavah ali ji zaradi naravnih nesreč ali izjemnih okoliščin, nad katerimi nima nikakršnega nadzora, resno grozijo hude težave, ji lahko Svet pod določenimi pogoji na predlog Komisije s kvalificirano večino odobri finančno pomoč Skupnosti. Predsednik Sveta obvesti Evropski parlament o sprejeti odločitvi.”

6. Člen 111(4) se nadomesti z naslednjim:

“4. Ob upoštevanju odstavka 1 Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s kvalificirano večino določi stališče Skupnosti na mednarodni ravni glede zadev posebnega pomena za ekonomsko in monetarno unijo ter o njenem zastopanju v skladu s porazdelitvijo pristojnosti iz členov 99 in 105.”

7. Člen 123(4) se nadomesti z naslednjim:

“4. Na dan začetka tretje faze Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s soglasjem držav članic brez odstopanja sprejme tečaje zamenjave, po katerih se nepreklicno določi vrednost njihovih valut, omenjene valute pa se po teh nepreklicno določenih tečajih nadomestijo z ekujem, ta pa postane samostojna valuta. Ta ukrep sam po sebi ne spremeni zunanje vrednosti ekuja. Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z ECB s kvalificirano večino navedenih držav članic sprejme druge ukrepe, ki so potrebni za hitro uvajanje ekuja kot enotne valute v teh državah članicah. Pri tem se uporablja drugi stavek člena 122(5).”

8. Člen 133 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 133

1. Skupna trgovinska politika temelji na enotnih načelih, zlasti glede sprememb carinskih stopenj, sklenitve sporazumov o carinskih tarifah in trgovini, doseganja enotnosti pri ukrepih liberalizacije, izvozni politiki in ukrepih za zaščito trgovine, na primer glede dampinga ali subvencij.

2. Komisija predloži Svetu predloge za izvajanje skupne trgovinske politike.

3. Kadar so za sklenitev sporazumov z eno ali več državami ali mednarodnimi organizacijami potrebna pogajanja, Komisija predloži Svetu priporočila, ta pa pooblasti Komisijo za začetek potrebnih pogajanj. Svet in Komisija sta odgovorna za zagotavljanje tega, da so sporazumi, o katerih se pogajajo, združljivi z notranjimi politikami in pravili Skupnosti.

Komisija vodi ta pogajanja ob posvetovanju s posebnim odborom, ki ga Svet imenuje kot pomoč Komisiji pri izvajanju te naloge, in v okviru direktiv, ki jih lahko nanjo naslovi Svet. Komisija redno poroča posebnemu odboru o napredku pogajanj.

Pri tem se uporabljajo ustrezne določbe člena 300.

4. Svet pri izvajanju pristojnosti, ki so mu dodeljene s tem členom, odloča s kvalificirano večino.

5. Odstavki 1 do 4 se uporabljajo tudi za pogajanja in sklepanje sporazumov na področjih trgovine s storitvami in gospodarskih vidikov intelektualne lastnine, kolikor niso ti sporazumi že zajeti v teh odstavkih in brez poseganja v odstavek 6.

Z odstopanjem od odstavka 4 odloča Svet soglasno pri pogajanjih in sklepanju sporazuma na enem od področij iz prvega pododstavka, če takšen sporazum vključuje določbe, glede katerih je za sprejetje notranjih pravil potrebno soglasje ali če se nanaša na področje, na katerem Skupnost še ni izvajala pristojnosti, ki so ji dodeljene s to pogodbo, s sprejetjem notranjih pravil.

Svet odloča soglasno o pogajanjih in sklepanju horizontalnega sporazuma, kolikor ta zadeva tudi prejšnji pododstavek ali drugi pododstavki odstavka 6.

Ta odstavek ne vpliva na pravico držav članic, da ohranjajo in sklepajo sporazume s tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami, kolikor so taki sporazumi v skladu s pravom Skupnosti in drugimi ustreznimi mednarodnimi sporazumi.

6. Svet ne sme skleniti sporazuma, če ta vsebuje določbe, ki bi lahko prekoračile notranje pristojnosti Skupnosti, zlasti če imajo za posledico usklajevanje zakonov ali drugih predpisov držav članic na področjih, kjer ta pogodba takšno usklajevanje izključuje.

V tej zvezi so z odstopanjem od prvega pododstavka odstavka 5 sporazumi, ki se nanašajo na trgovino s kulturnimi in avdiovizualnimi storitvami, izobraževalnimi storitvami ter socialnimi in zdravstvenimi storitvami, v deljeni pristojnosti Skupnosti in njenih držav članic. Zaradi tega je pri pogajanjih o takšnih sporazumih poleg odločitve Skupnosti, sprejete v skladu z ustreznimi določbami člena 300, potrebno medsebojno soglasje držav članic. Sporazume na podlagi takšnih pogajanj sklenejo skupaj Skupnost in države članice.

Pogajanja in sklepanje mednarodnih sporazumov na področju prevoza še naprej urejajo določbe naslova V in člena 300.

7. Brez poseganja v prvi pododstavek odstavka 6 lahko Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamen-

tom soglasno odloči, da se odstavki 1 do 4 uporabljajo tudi za mednarodna pogajanja in sporazume o intelektualni lastnini, kolikor niso ti že zajeti v odstavku 5.”

9. Člen 137 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 137

1. Z namenom doseči cilje iz člena 136 Skupnost podpira in dopolnjuje dejavnosti držav članic na naslednjih področjih:

a) izboljšanje zlasti delovnega okolja za varovanje zdravja in varnosti delavcev;

b) delovni pogoji;

c) socialna varnost in socialna zaščita delavcev;

d) varstvo delavcev v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi;

e) obveščanje delavcev in posvetovanje z njimi;

f) zastopanje in kolektivna obramba interesov delavcev in delodajalcev, vključno s soodločanjem, ob upoštevanju odstavka 5;

g) pogoji za zaposlitev državljanov tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju Skupnosti;

h) vključevanje oseb, ki so izključene s trga dela, brez poseganja v člen 150;

i) enakost moških in žensk glede priložnosti na trgu dela in obravnave pri delu;

j) boj proti socialni izključenosti;

k) posodobitev sistemov socialne zaščite, brez poseganja v točko c).

2. V ta namen lahko Svet:

a) sprejme ukrepe, ki so namenjeni spodbujanju sodelovanja med državami članicami s pobudami, katerih cilj je izboljšanje znanja, razvijanje izmenjave informacij in najboljše prakse, pospeševanje inovativnih pristopov in vrednotenje izkušenj, pri čemer je izključeno kakršno koli usklajevanje zakonov in drugih predpisov držav članic;

b) na področjih iz odstavka 1(a) do (i) sprejme v obliki direktiv minimalne zahteve za postopno izvajanje, pri čemer upošteva pogoje in tehnične predpise, ki veljajo v posameznih državah članicah. Te direktive se izogibajo uvajanju upravnih, finančnih in zakonskih omejitev, ki bi lahko zavirale ustanavljanje in razvoj malih in srednjih podjetij.

Svet odloča v skladu s postopkom iz člena 251 po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij, razen na področjih iz odstavka 1(c), (d), (f) in (g) tega člena, kjer Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in navedenima odboroma odloča soglasno. Svet lahko na predlog Komisije po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno odloči, da se postopek iz člena 251 uporablja za odstavek 1(d), (f) in (g) tega člena.

3. Država članica lahko socialnim partnerjem na njihovo skupno zahtevo poveri izvajanje direktiv, sprejetih v skladu z odstavkom 2.

V tem primeru zagotovi, da socialni partnerji najpozneje do datuma, ko je treba v skladu s členom 249 direktivo prenesti, z dogovorom uvedejo potrebne ukrepe, pri tem pa mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi bila ob vsakem času sposobna jamčiti za rezultate, ki jih nalaga ta direktiva.

4. Določbe, sprejete v skladu s tem členom:

- ne vplivajo na pravico držav članic, da določijo temeljna načela svojih sistemov socialne varnosti, in ne smejo bistveno poslabšati finančne uravnoteženosti teh sistemov;

- ne preprečujejo državam članicam ohranjanja ali uvedbe strožjih zaščitnih ukrepov, ki so združljivi s to pogodbo.

5. Določbe tega člena se ne uporabljajo za plače, pravico združevanja, pravico do stavke ali pravico do izprtja.”

10. V členu 139(2) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

“Svet odloča s kvalificirano večino, razen kadar zadevni sporazum vsebuje eno ali več določb, ki se nanašajo na eno od

področij, pri katerih je za sprejetje potrebno soglasje v skladu s členom 137(2). V tem primeru odloča soglasno.”

11. Člen 144 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 144

Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom ustanovi Odbor za socialno zaščito, ki ima svetovalni status, za pospeševanje sodelovanja med državami članicami in s Komisijo na področju politik socialne zaščite. Naloge odbora so:

- spremljati socialne razmere in razvoj politik socialne zaščite v državah članicah in v Skupnosti;
- pospeševati izmenjavo informacij, izkušenj in dobrih praks med državami članicami in s Komisijo;
- brez poseganja v člen 207 pripravljati poročila, oblikovati mnenja ali opravljati druga dela na področjih iz njegove pristojnosti, na zahtevo Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo.

Odbor pri izpolnjevanju svojih nalog vzpostavi ustrezne stike s socialnimi partnerji.

Vsaka država članica in Komisija imenujejo po dva člana odbora.”

12. Člen 157(3) se nadomesti z naslednjim:

“3. Skupnost prispeva k doseganju ciljev iz odstavka 1 s politikami in dejavnostmi, ki jih uresničuje v skladu z drugimi določbami te pogodbe. Svet se lahko v skladu s postopkom iz člena 251 in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom odloči o posebnih ukrepih v podporo ukrepanju držav članic za doseganje ciljev iz odstavka 1.

Ta naslov ne daje podlage za uvedbo kakršnih koli ukrepov Skupnosti, ki bi lahko povzročili izkrivljanje konkurence ali vsebovali davčne določbe ali določbe, ki se nanašajo na pravice in interese zaposlenih.”

13. V členu 159 se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

“Če se izkaže, da so potrebne posebne dejavnosti zunaj skladov, in ne da bi posegali v ukrepe, sprejete v okviru drugih politik Skupnosti, lahko Svet o teh dejavnostih odloča v skladu s postopkom iz člena 251 ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij.”

14. V členu 161 se doda naslednji tretji odstavek:

“Od 1. januarja 2007 odloča Svet na predlog Komisije po pridobitvi privolitve Evropskega parlamenta ter po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij s kvalificirano večino, če sta bila do tega datuma sprejeta večletni finančni načrt, ki se uporablja od 1. januarja 2007, in pripadajoči medinstitucionalni sporazum. V nasprotnem primeru se postopek, ki ga določa ta odstavek, uporablja od datuma njunege sprejetja.”

15. Člen 175(2) se nadomesti z naslednjim:

“2. Z odstopanjem od postopka odločanja iz odstavka 1 in brez poseganja v člen 95 Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom, Ekonomsko-socialnim odborom in Odborom regij soglasno sprejme:

- a) določbe, ki so zlasti davčne narave;
- b) ukrepe, ki vplivajo na:
 - prostorsko načrtovanje;
 - upravljanje s količinami vodnih virov ali ki vplivajo, neposredno ali posredno, na razpoložljivost teh virov;
 - rabo zemljišč, razen ravnanja z odpadki;
- c) ukrepe, ki pomembno vplivajo na izbiro držav članic med različnimi viri energije in na splošno strukturo njihove oskrbe z energijo.

Svet lahko pod pogoji, navedenimi v prvem pododstavku, določi tista vprašanja iz tega odstavka, o katerih se odloča s kvalificirano večino.”

16. V tretjem delu se doda naslednji naslov:

“NASLOV XXI GOSPODARSKO, FINANČNO IN TEHNIČNO SODELOVANJE S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 181a

1. Brez poseganja v druge določbe te pogodbe, zlasti tiste iz naslova XX, Skupnost v okviru svojih pristojnosti izvaja ukrepe, ki se nanašajo na gospodarsko, finančno in tehnično sodelovanje s tretjimi državami. Takšni ukrepi dopolnjujejo ukrepe, ki jih izvajajo države članice in so skladni z razvojno politiko Skupnosti.

Politika Skupnosti na tem področju prispeva k doseganju splošnega cilja razvijati in krepiti demokracijo in pravno državo ter cilja spoštovati človekove pravice in temeljne svoboščine.

2. Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje odstavka 1. Svet odloča soglasno glede pridružitvenih sporazumov iz člena 310 in sporazumov, ki bodo sklenjeni z državami kandidatami za pristop k Uniji.

3. Skupnost in države članice v okviru svojih pristojnosti sodelujejo s tretjimi državami in pristojnimi mednarodnimi organizacijami. Podrobnosti sodelovanja Skupnosti so lahko predmet sporazumov med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi osebami, o teh sporazumih pa se pogajajo in jih sklepajo v skladu s členom 300.

Prvi pododstavek ne posega v pristojnost držav članic glede pogajanj v mednarodnih organih in glede sklepanja mednarodnih sporazumov.”

17. V členu 189 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:
“Število članov Evropskega parlamenta ne sme preseči 732.”

18. Člen 190(5) se nadomesti z naslednjim:

“5. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in z odobritvijo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog svojih članov. Za sprejetje vseh pravil ali pogojev, ki se nanašajo na obdavčitev članov ali nekdanjih članov, je potrebna soglasna odločitev Sveta.”

19. V členu 191 se doda naslednji drugi odstavek:

“Svet v skladu s postopkom iz člena 251 pripravi predpise o političnih strankah na evropski ravni in zlasti pravila, ki se nanašajo na njihovo financiranje.”

20. Člen 207(2) se nadomesti z naslednjim:

“2. Svetu pomaga generalni sekretariat, za katerega je odgovoren generalni sekretar, visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, temu pa pomaga namestnik generalnega sekretarja, ki je odgovoren za organizacijsko vodenje generalnega sekretariata. Generalnega sekretarja in njegovega namestnika imenuje Svet s kvalificirano večino.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata.”

21. Člen 210 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 210

Svet s kvalificirano večino določi plače, nadomestila in pokojnine predsednika in članov Komisije ter predsednika, sodnikov, generalnih pravobranilcev in sodnega tajnika Sodišča ter članov in sodnega tajnika Sodišča prve stopnje. Prav tako z enako večino določi druga izplačila, ki se nakazujejo kot osebni prejemki.”

22. Člen 214(2) se nadomesti z naslednjim:

“2. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad s kvalificirano večino predlaga osebo, ki jo namerava imenovati za predsednika Komisije; ta predlog potrdi Evropski parlament.

Svet s kvalificirano večino in v medsebojnem soglasju s kandidatom za mesto predsednika sprejme seznam drugih oseb, ki jih namerava imenovati za člane Komisije, sestavljen v skladu s predlogi držav članic.

Predsednika in druge člane Komisije, predlagane po tem postopku, mora kot celoto z glasovanjem potrditi Evropski parlament. Potem ko predsednika in druge člane Komisije potrdi Evropski parlament, jih s kvalificirano večino imenuje Svet.”

23. Člen 215 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 215

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Izpraznjeno mesto, ki nastane zaradi odstopa, razrešitve ali smrti, se za preostanek članovega mandata zapolni z novim članom, ki ga s kvalificirano večino imenuje Svet. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Predsednik je ob odstopu, razrešitvi ali smrti nadomeščen za preostanek svojega mandata. Pri tem se uporabi postopek iz člena 214(2).

Razen ob razrešitvi po členu 216 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave ali dokler Svet ne sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti, kakor je predvideno v drugem odstavku tega člena.”

24. Člen 217 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 217

1. Komisija deluje pod političnim vodstvom svojega predsednika, ki odloča o njeni notranji organizaciji in tako zagotavlja, da je njeno delovanje dosledno in učinkovito ter da temelji na kolegialnosti.

2. Obveznosti Komisije razporedi in dodeli njenim članom njen predsednik. Predsednik lahko te obveznosti med mandatom Komisije prerazporedi. Člani Komisije izvajajo naloge, ki jim jih je dodelil predsednik, pod njegovim vodstvom.

3. Predsednik po odobritvi kolegija imenuje podpredsednike med člani Komisije.

4. Član Komisije odstopi na zahtevo predsednika, po odobritvi kolegija.”

25. V členu 219 se prvi odstavek črta.

26. Člen 220 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 220

Sodišče in Sodišče prve stopnje v mejah svojih pristojnosti zagotavljata spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Poleg tega se lahko Sodišču prve stopnje pod pogoji iz člena 225a dodelijo sodni oddelki zaradi izvrševanja sodne pristojnosti iz te pogodbe na nekaterih posebnih področjih.”

27. Člen 221 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 221

Sodišče sestavlja po en sodnik iz vsake države članice.

Sodišče zaseda v senatih ali v velikem senatu, v skladu s pravili, ki so v ta namen določena v statutu Sodišča.

Če statut tako predvideva, lahko Sodišče zaseda tudi na občni seji.”

28. Člen 222 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 222

Sodišču pomaga osem generalnih pravobranilcev. Svet lahko na zahtevo Sodišča soglasno poveča število generalnih pravobranilcev.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih je v skladu s statutom Sodišča zahtevano njegovo sodelovanje.”

29. Člen 223 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 223

Sodniki in generalni pravobranilci Sodišča so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali ki so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov in generalnih pravobranilcev v skladu s pogoji, določenimi v statutu Sodišča.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki jim poteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.”

30. Člen 224 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 224

Sodišče prve stopnje sestavlja najmanj po en sodnik iz vsake države članice. Število sodnikov določa statut Sodišča. V statutu je lahko predvideno, da Sodišču prve stopnje pomagajo generalni pravobranilci.

Člani Sodišča prve stopnje so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na visoke sodniške položaje. Vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča prve stopnje med svojimi člani za mandat treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodišče prve stopnje imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče prve stopnje sprejme svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če statut Sodišča ne določa drugače, se za Sodišče prve stopnje uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče.”

31. Člen 225 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 225

1. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o tožbah ali postopkih iz členov 230, 232, 235, 236 in 238, razen o tistih, ki so dodeljeni sodnemu oddelku, in tistih, ki so v statutu pridržani za Sodišče. Statut lahko predvidi, da ima Sodišče prve stopnje pristojnost za druge vrste tožb ali postopkov.

Zoper odločitev Sodišča prve stopnje iz tega odstavka se lahko vloži pritožba na Sodišče zgolj glede pravnih vprašanj ter v skladu s pogoji in v mejah, določenih v statutu.

2. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbah ali postopkih, sproženih proti odločitvam sodnih oddelkov, ustanovljenih po členu 225a.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje, sprejete po tem odstavku, pod pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti.

3. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 234, na posebnih področjih, določenih s statutom.

Če Sodišče prve stopnje meni, da je glede neke zadeve potrebna načelna odločitev, ki bi lahko prizadela enotnost ali doslednost prava Skupnosti, lahko zadevo preda v odločanje Sodišču.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje glede vprašanj, predloženih v predhodno odločanje, pod pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti.”

32. Vstavi se naslednji člen:

“Člen 225a

Svet lahko na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem ali na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno ustanovi sodne oddelke za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o nekaterih vrstah tožb ali postopkov, sproženih na posebnih področjih.

Sklep o ustanovitvi sodnega oddelka določa pravila o organizaciji oddelka in obsegu nanj prenesene pristojnosti.

Zoper odločitev sodnih oddelkov se lahko vložijo pritožbe na Sodišče prve stopnje zgolj glede pravnih vprašanj ali, če je to predvideno v sklepu o ustanovitvi oddelka, tudi glede vprašanj dejanskega stanja.

Člani sodnih oddelkov so izbrani med osebami, katerih nedvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniške položaje. Svet jih imenuje soglasno.

Sodni oddelki sprejmejo svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če sklep o ustanovitvi sodnega oddelka ne določa drugače, se za sodne oddelke uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, in določbe statuta Sodišča.”

33. Vstavi se naslednji člen:

“Člen 229a

Svet lahko brez poseganja v druge določbe te pogodbe, v obsegu, ki ga bo določil, na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme določbe za dodelitev pristojnosti Sodišču v sporih, ki se nanašajo na uporabo aktov, sprejetih na podlagi te pogodbe, ki uvajajo pravice industrijske lastnine Skupnosti. Svet priporoči državam članicam sprejetje teh določb v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.”

34. V členu 230 se drugi in tretji odstavek nadomestita z naslednjim: “V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vložijo država članica, Evropski parlament, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vložijo Računsko sodišče in ECB.”

35. Člen 245 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 245

Statut Sodišča se določi v posebnem protokolu.

Svet lahko na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na zahtevo Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem soglasno spremeni določbe statuta, razen naslova I.”

36. Člen 247 se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

“1. Računsko sodišče sestavlja po en državljani iz vsake države članice.”;

b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

“3. Člani Računskega sodišča so imenovani za mandat šestih let. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme seznam članov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen.”

37. Člen 248 se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

“1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhod-

kov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Ta izjava je lahko dopolnjena s posebnimi ocenami za vsako večje področje dejavnosti Skupnosti.”;

b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

“4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj, zlasti v obliki posebnih poročil, in da mnenje na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila, posebna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov. Lahko pa ustanovi notranje senate za sprejemanje nekaterih vrst poročil ali mnenj pod pogoji, ki so določeni v njegovem poslovniku.

Evropskemu parlamentu in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna.

Računsko sodišče pripravi svoj poslovnik. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.”

38. V členu 254(1) in (2) se besede “*Uradni list Evropskih skupnosti*” nadomesti z “*Uradni list Evropske unije*”.

39. Člen 257 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 257

Ustanovi se Ekonomsko-socialni odbor. Ima svetovalni status.

Odbor sestavljajo predstavniki različnih ekonomskih in socialnih komponent organizirane civilne družbe, zlasti predstavniki proizvajalcev, kmetov, prevoznikov, delavcev, trgovcev, obrtnikov, samostojnih poklicev, potrošnikov in predstavniki splošnega interesa.”

40. Člen 258 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 258

Število članov Ekonomsko-socialnega odbora ne sme preseči 350.

Število članov odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Avstrija	12
Portugalska	12
Finska	9
Švedska	12
Združeno kraljestvo	24

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Svet s kvalificirano večino določi nadomestila za člane odbora.”

41. V členu 259 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

“1. Člani odbora so na predlog držav članic imenovani za dobo štirih let. Svet s kvalificirano večino sprejme seznam čla-

nov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Člani odbora so lahko ponovno imenovani.”

42. Člen 263 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 263

Ustanovi se odbor, ki ima svetovalni status, v nadaljnjem besedilu imenovan “Odbor regij”, sestavljen iz predstavnikov regionalnih ali lokalnih organov, ki so bodisi nosilci volilnega mandata ali pa so politično odgovorni izvoljeni skupščini.

Število članov Odbora regij ne sme preseči 350.

Število članov odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Avstrija	12
Portugalska	12
Finska	9
Švedska	12
Združeno kraljestvo	24

Člani odbora in enako število nadomestnih članov so imenovani na predlog držav članic za dobo štirih let. Lahko so ponovno imenovani. Svet s kvalificirano večino sprejme seznam članov in nadomestnih članov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Ko se izteče mandat iz prvega odstavka, na podlagi katerega so bili predlagani, mandat članov odbora samodejno preneha, potem pa so za preostanek omenjenega mandata nadomeščeni v skladu z istim postopkom. Noben član odbora ne sme biti hkrati tudi član Evropskega parlamenta.

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.”

43. Člen 266 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 266

Evropska investicijska banka je pravna oseba.

Člani Evropske investicijske banke so države članice.

Statut Evropske investicijske banke je določen v protokolu, ki je priloga k tej pogodbi. Svet lahko na zahtevo Evropske investicijske banke ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na zahtevo Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Evropsko investicijsko banko soglasno spremeni člene 4, 11 in 12 ter člen 18(5) statuta banke.”

44. Člen 279 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 279

1. Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročila o izvrševanju proračuna;

b) določi pravila glede odgovornosti finančnih nadzornikov, odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov.

Od 1. januarja 2007 odloča Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča.

2. Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in pridobitvi mnenja Računskega sodišča soglasno določi načine in postopke, s katerimi se proračunski prihodki, predvideni v ureditvi o lastnih sredstvih Skupnosti, dajo na voljo Komisiji, ter določi ukrepe, ki se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje denarnih sredstev.”

45. Člen 290 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 290

Ureditev glede jezikov v institucijah Skupnosti določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje statut Sodišča.”

46. Člen 300 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 2 se drugi in tretji pododstavek nadomestita z naslednjim:

“Z odstopanjem od pravil iz odstavka 3 veljajo ti postopki tudi za sklepe o začasni odložitvi uporabe sporazuma ali za določitev stališč, ki jih je treba sprejeti v imenu Skupnosti v organu, ustanovljenem s sporazumom, kadar mora ta organ sprejeti sklepe s pravnim učinkom, z izjemo sklepov o dopolnitvah ali spremembah institucionalnega okvira sporazuma.

Evropski parlament je nemudoma in v celoti obveščen o vseh sklepih iz tega odstavka o začasni uporabi ali odložitvi izvajanja sporazumov ali določitvi stališča Skupnosti v organu, ustanovljenem s sporazumom.”;

b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

“6. Evropski parlament, Svet, Komisija ali država članica lahko od Sodišča pridobi mnenje, ali je načrtovani sporazum združljiv z določbami te pogodbe. Kadar je mnenje Sodišča odklonilno, lahko sporazum začne veljati le v skladu s členom 48 Pogodbe o Evropski uniji.”

47. Člen 309 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 1 se besede “s členom 7(2)” nadomestijo s “s členom 7(3)”;

b) v odstavku 2 se besede “s členom 7(1)” nadomestijo s “s členom 7(2)”.

Člen 3

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo se spremeni v skladu z določbami tega člena.

1. V členu 107 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

“Število članov Evropskega parlamenta ne sme preseči 732.”

2. Člen 108(5) se nadomesti z naslednjim:

“5. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in z odobritvijo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog svojih članov. Za sprejetje vseh pravil ali pogojev, ki se nanašajo na obdavčitev članov ali nekdanjih članov, je potrebna soglasna odločitev Sveta.”

3. Člen 121(2) se nadomesti z naslednjim:

“2. Svetu pomaga generalni sekretariat, za katerega je odgovoren generalni sekretar, visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, temu pa pomaga namestnik generalnega sekretarja, ki je odgovoren za organizacijsko vodenje generalnega sekretariata. Generalnega sekretarja in njegovega namestnika imenuje Svet s kvalificirano večino.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata.”

4. Člen 127(2) se nadomesti z naslednjim:

“2. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad s kvalificirano večino predlaga osebo, ki jo namerava imenovati za predsednika Komisije; ta predlog potrdi Evropski parlament.

Svet s kvalificirano večino in v medsebojnem soglasju s kandidatom za mesto predsednika sprejme seznam drugih oseb, ki jih namerava imenovati za člane Komisije, sestavljen v skladu s predlogi držav članic.

Predsednika in druge člane Komisije, predlagane po tem postopku, mora kot celoto z glasovanjem potrditi Evropski parlament. Potem ko predsednika in druge člane Komisije potrdi Evropski parlament, jih s kvalificirano večino imenuje Svet.”

5. Člen 128 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 128

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Izpraznjeno mesto, ki nastane zaradi odstopa, razrešitve ali smrti, se za preostanek članovega mandata zapolni z novim članom, ki ga s kvalificirano večino imenuje Svet. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Predsednik je ob odstopu, razrešitvi ali smrti nadomeščen za preostanek svojega mandata. Pri tem se uporabi postopek iz člena 127(2).

Razen ob razrešitvi po členu 129 ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave ali dokler Svet ne sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti, kakor je predvideno v drugem odstavku tega člena.”

6. Člen 130 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 130

1. Komisija deluje pod političnim vodstvom svojega predsednika, ki odloča o njeni notranji organizaciji in tako zagotavlja, da je njeno delovanje dosledno in učinkovito ter da temelji na kolegialnosti.

2. Obveznosti Komisije razporedi in dodeli njenim članom njen predsednik. Predsednik lahko te obveznosti med mandatom Komisije prerazporedi. Člani Komisije izvajajo naloge, ki jim jih je dodelil predsednik, pod njegovim vodstvom.

3. Predsednik po odobritvi kolegija imenuje podpredsednike med člani Komisije.

4. Član Komisije odstopi na zahtevo predsednika, po odobritvi kolegija.”

7. V členu 132 se prvi odstavek črta.

8. Člen 136 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 136

Sodišče in Sodišče prve stopnje v mejah svojih pristojnosti zagotavljata spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Poleg tega se lahko Sodišču prve stopnje pod pogoji iz člena 140b dodelijo sodni oddelki zaradi izvrševanja sodne pristojnosti iz te pogodbe na nekaterih posebnih področjih.”

9. Člen 137 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 137

Sodišče sestavlja po en sodnik iz vsake države članice.

Sodišče zaseda v senatih ali v velikem senatu, v skladu s pravili, ki so v ta namen določena v statutu Sodišča.

Če statut tako predvideva, lahko Sodišče zaseda tudi na občni seji.”

10. Člen 138 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 138

Sodišču pomaga osem generalnih pravobranilcev. Na zahtevo Sodišča lahko Svet soglasno poveča število generalnih pravobranilcev.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih je v skladu s statutom Sodišča zahtevano njegovo sodelovanje.”

11. Člen 139 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 139

Sodniki in generalni pravobranilci Sodišča so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali ki so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov in generalnih pravobranilcev v skladu s pogoji, določenimi v statutu Sodišča.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki jim poteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.”

12. Člen 140 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 140

Sodišče prve stopnje sestavlja najmanj po en sodnik iz vsake države članice. Število sodnikov določa statut Sodišča. V statutu je lahko predvideno, da Sodišču prve stopnje pomagajo generalni pravobranilci.

Člani Sodišča prve stopnje so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na visoke sodniške položaje. Vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča prve stopnje med svojimi člani za mandat treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodišče prve stopnje imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče prve stopnje sprejme svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če statut Sodišča ne določa drugače, se za Sodišče prve stopnje uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče.”

13. Člen 140a se nadomesti z naslednjim:

“Člen 140a

1. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o tožbah ali postopkih iz členov 146, 148, 151, 152 in 153, razen o tistih, ki so dodeljeni sodnemu oddelku, in tistih, ki so v statutu pridržani za Sodišče. Statut lahko predvidi, da ima Sodišče prve stopnje pristojnost za druge vrste tožb ali postopkov.

Zoper odločitev Sodišča prve stopnje iz tega odstavka se lahko vložijo pritožbe na Sodišče zgolj glede pravnih vprašanj ter v skladu s pogoji in v mejah, določenih v statutu.

2. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbah ali postopkih, sproženih proti odločitvam sodnih oddelkov, ustanovljenih po členu 140b.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje, sprejete po tem odstavku, pod pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti.

3. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 150, na posebnih področjih, določenih s statutom.

Če Sodišče prve stopnje meni, da je glede neke zadeve potrebna načelna odločitev, ki bi lahko prizadela enotnost ali doslednost prava Skupnosti, lahko zadevo preda v odločanje Sodišču.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje glede vprašanj, predloženih v predhodno odločanje, pod

pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti.”

14. Vstavi se naslednji člen:

“Člen 140b

Svet lahko na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem ali na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno ustanovi sodne oddelke za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o nekaterih vrstah tožb ali postopkov, sproženih na posebnih področjih.

Sklep o ustanovitvi sodnega oddelka določa pravila o organizaciji senata in obsegu nanj prenesene pristojnosti.

Zoper odločitev sodnih oddelkov se lahko vložijo pritožba na Sodišče prve stopnje zgolj glede pravnih vprašanj ali, če je to predvideno v sklepu o ustanovitvi oddelka, tudi glede vprašanj dejanskega stanja.

Člani sodnih oddelkov so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniške položaje. Svet jih imenuje soglasno.

Sodni oddelki sprejmejo svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če sklep o ustanovitvi sodnih oddelkov ne določa drugače, se za sodne oddelke uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, in določbe statuta Sodišča.”

15. V členu 146 se drugi in tretji odstavek nadomestita z naslednjim:

“V ta namen je Sodišče pristojno za odločanje o tožbah, ki jih vložijo država članica, Evropski parlament, Svet ali Komisija zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil.

Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vložijo Računsko sodišče.”

16. Člen 160 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 160

Statut Sodišča se določi v posebnem protokolu.

Svet lahko na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na zahtevo Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem soglasno spremeni določbe statuta, razen naslova I.”

17. Člen 160b se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

“1. Računsko sodišče sestavlja po en državljani iz vsake države članice.”;

b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

“3. Člani Računskega sodišča so imenovani za mandat šestih let. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme seznam članov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen.”

18. Člen 160c se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

“1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustreznosti poslovnih dogodkov, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Ta izjava je lahko dopolnjena s posebnimi ocenami za vsako večje področje dejavnosti Skupnosti.”;

b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

“4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj, zlasti v obliki posebnih poročil, in da mnenje na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.
Letna poročila, posebna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov. Lahko pa ustanovi notranje senate za sprejemanje nekaterih vrst poročil ali mnenj pod pogoji, ki so določeni v njegovem poslovniku.
Evropskemu parlamentu in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna.
Računsko sodišče pripravi svoj poslovnik. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.”

19. V členu 163 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

“Uredbe se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*. Veljati začnejo z datumom, ki je v njih naveden, sicer pa dvajseti dan po njihovi objavi.”

20. Člen 165 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 165

Ustanovi se Ekonomsko-socialni odbor. Ima svetovalni status.

Odbor sestavljajo predstavniki različnih ekonomskih in socialnih komponent organizirane civilne družbe, zlasti predstavniki proizvajalcev, kmetov, prevoznikov, delavcev, trgovcev, obrtnikov, samostojnih poklicev, potrošnikov in predstavniki splošnega interesa.”

21. Člen 166 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 166

Število članov Ekonomsko-socialnega odbora ne sme preseči 350.

Število članov odbora je naslednje:

Belgija	12
Danska	9
Nemčija	24
Grčija	12
Španija	21
Francija	24
Irska	9
Italija	24
Luksemburg	6
Nizozemska	12
Avstrija	12
Portugalska	12
Finska	9
Švedska	12
Združeno kraljestvo	24

Člani odbora niso vezani na nikakršna obvezna navodila. Pri opravljanju svojih nalog so v splošnem interesu Skupnosti popolnoma neodvisni.

Svet s kvalificirano večino določi nadomestila za člane odbora.”

22. Člen 167(1) se nadomesti z naslednjim:

“1. Člani odbora so na predlog držav članic imenovani za dobo štirih let. Svet s kvalificirano večino sprejme seznam članov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Člani odbora so lahko ponovno imenovani.”

23. Člen 183 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 183

1. Svet soglasno na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča:

a) sprejme finančne uredbe, v katerih se zlasti podrobno določi postopek, ki ga je treba sprejeti za pripravo in izvrševanje proračuna ter za predložitev in revizijo poročila o izvrševanju proračuna;

b) predpiše pravila glede odgovornosti finančnih nadzornikov, odredbodajalcev in računovodij ter glede ustreznih nadzornih ukrepov.

Od 1. januarja 2007 odloča Svet s kvalificirano večino na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in po pridobitvi mnenja Računskega sodišča.

2. Svet na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in pridobitvi mnenja Računskega sodišča soglasno določi načine in postopke, s katerimi se proračunski prihodki, predvideni v ureditvi o lastnih sredstvih Skupnosti, dajo na voljo Komisiji, ter določi ukrepe, ki se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje denarnih sredstev.”

24. Člen 190 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 190

Ureditev glede jezikov v institucijah Skupnosti določi Svet soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje statut Sodišča.”

25. Člen 204 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 1 se besede “s členom F.1(2)” nadomestijo s “s členom 7(3)”;

b) v odstavku 2 se besede “s členom F.1” nadomestijo s “s členom 6(1)”, besede “s členom F.1(1)” pa s “s členom 7(2)”.

Člen 4

Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo se spremeni v skladu s določbami tega člena.

1. Člen 10(2) se nadomesti z naslednjim:

“2. Svet v sestavi voditeljev držav ali vlad s kvalificirano večino predlaga osebo, ki jo namerava imenovati za predsednika Komisije; ta predlog potrdi Evropski parlament.

Svet s kvalificirano večino in v medsebojnem soglasju s kandidatom za mesto predsednika sprejme seznam drugih oseb, ki jih namerava imenovati za člane Komisije, sestavljen v skladu s predlogi držav članic.

Predsednika in druge člane Komisije, predlagane po tem postopku, mora kot celoto z glasovanjem potrditi Evropski parlament. Potem ko predsednika in druge člane Komisije potrdi Evropski parlament, jih s kvalificirano večino imenuje Svet.”

2. Člen 11 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 11

1. Komisija deluje pod političnim vodstvom svojega predsednika, ki odloča o njeni notranji organizaciji in tako zagotavlja, da je njeno delovanje dosledno in učinkovito ter da temelji na kolegialnosti.

2. Obveznosti Komisije razporedi in dodeli njenim članom njen predsednik. Predsednik lahko te obveznosti med mandatom Komisije prerazporedi. Člani Komisije izvajajo naloge, ki jim jih je dodelil predsednik, pod njegovim vodstvom.

3. Predsednik po odobritvi kolegija imenuje podpredsednike med člani Komisije.

4. Član Komisije odstopi na zahtevo predsednika, po odobritvi kolegija.”

3. Člen 12 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 12

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti člana Komisije prenehajo z njegovim odstopom ali razrešitvijo.

Izpraznjeno mesto, ki nastane zaradi odstopa, razrešitve ali smrti, se za preostanek članovega mandata zapolni z novim članom, ki ga s kvalificirano večino imenuje Svet. Svet lahko soglasno sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti.

Predsednik je ob odstopu, razrešitvi ali smrti nadomeščen za preostanek svojega mandata. Pri tem se uporabi postopek iz člena 10(2).

Razen ob razrešitvi po členu 12a ostanejo člani Komisije na svojem položaju do zamenjave ali dokler Svet ne sklene, da izpraznjenega mesta ni treba zapolniti, kakor je predvideno v drugem odstavku tega člena.”

4. V členu 13 se prvi odstavek črta.

5. V členu 20 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

“Število članov Evropskega parlamenta ne sme preseči 732.”

6. Člen 21(5) se nadomesti z naslednjim:

“5. Evropski parlament po pridobitvi mnenja Komisije in z odobritvijo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, določi pravila in splošne pogoje za opravljanje nalog svojih članov. Za sprejetje vseh pravil ali pogojev, ki se nanašajo na obdavčitev članov ali nekdanjih članov, je potrebna soglasna odločitev Sveta.”

7. Člen 30(2) se nadomesti z naslednjim:

“2. Svetu pomaga generalni sekretariat, za katerega je odgovoren generalni sekretar, visoki predstavnik za skupno zunanjo in varnostno politiko, temu pa pomaga namestnik generalnega sekretarja, ki je odgovoren za organizacijsko vodenje generalnega sekretariata. Generalnega sekretarja in njegovega namestnika imenuje Svet s kvalificirano večino.

Svet odloča o organizaciji generalnega sekretariata.”

8. Člen 31 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 31

Sodišče in Sodišče prve stopnje v mejah svojih pristojnosti zagotavljata spoštovanje prava pri razlagi in uporabi te pogodbe.

Poleg tega se lahko Sodišču prve stopnje pod pogoji iz člena 32e dodelijo sodni oddelki zaradi izvrševanja sodne pristojnosti iz te pogodbe na nekaterih posebnih področjih.”

9. Člen 32 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 32

Sodišče sestavlja po en sodnik iz vsake države članice.

Sodišče zaseda v senatih ali v velikem senatu, v skladu s pravili, ki so v ta namen določena v statutu Sodišča.

Ce statut tako predvideva, lahko Sodišče zaseda tudi na občni seji.”

10. Člen 32a se nadomesti z naslednjim:

“Člen 32a

Sodišču pomaga osem generalnih pravobranilcev. Svet lahko na zahtevo Sodišča soglasno poveča število generalnih pravobranilcev.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih je v skladu s statutom Sodišča zahtevano njegovo sodelovanje.”

11. Člen 32b se nadomesti z naslednjim:

“Člen 32b

Sodniki in generalni pravobranilci Sodišča so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki so ustrezno usposobljene za imenovanje na najvišje sodniške položaje v svojih državah ali ki so priznani pravniki; vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let.

Vsaka tri leta se izvede delna zamenjava sodnikov in generalnih pravobranilcev v skladu s pogoji, določenimi v statutu Sodišča.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča med svojimi člani za dobo treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodniki in generalni pravobranilci, ki jim poteče mandat, so lahko ponovno imenovani.

Sodišče imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče sprejme svoj poslovnik. Tega mora odobriti Svet s kvalificirano večino.”

12. Člen 32c se nadomesti z naslednjim:

“Člen 32c

Sodišče prve stopnje sestavlja najmanj po en sodnik iz vsake države članice. Število sodnikov določa statut Sodišča. V statutu je lahko predvideno, da Sodišču prve stopnje pomagajo generalni pravobranilci.

Člani Sodišča prve stopnje so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na visoke sodniške položaje. Vlade držav članic jih v medsebojnem soglasju imenujejo za dobo šestih let. Članstvo se delno obnavlja vsaka tri leta. Člani, ki jim mandat poteče, so lahko ponovno imenovani.

Sodniki izvolijo predsednika Sodišča prve stopnje med svojimi člani za mandat treh let. Lahko je ponovno izvoljen.

Sodišče prve stopnje imenuje svojega sodnega tajnika in določi pravila, ki urejajo njegov položaj.

Sodišče prve stopnje sprejme svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če statut Sodišča ne določa drugače, se za Sodišče prve stopnje uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče.”

13. Člen 32d se nadomesti z naslednjim:

“Člen 32d

1. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o tožbah ali postopkih iz členov 33, 34, 35, 36, 38, 40 in 42, razen o tistih, ki so dodeljeni sodnemu oddelku, in tistih, ki so v statutu pridržani za Sodišče. Statut lahko predvidi, da ima Sodišče prve stopnje pristojnost za druge vrste tožb ali postopkov.

Zoper odločitev Sodišča prve stopnje iz tega odstavka se lahko vložijo pritožbe na Sodišče zgolj glede pravnih vprašanj ter v skladu s pogoji in v mejah, določenih v statutu.

2. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbah ali postopkih, sproženih proti odločitvam sodnih oddelkov, ustanovljenih po členu 32e.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje, sprejete po tem odstavku, pod pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti.

3. Sodišče prve stopnje je pristojno za obravnavanje in odločanje o vprašanjih, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 41, na posebnih področjih, določenih s statutom.

Če Sodišče prve stopnje meni, da je glede neke zadeve potrebna načelna odločitev, ki bi lahko prizadela enotnost ali doslednost prava Skupnosti, lahko zadevo preda v odločanje Sodišču.

Sodišče lahko izjemoma preverja odločitve Sodišča prve stopnje glede vprašanj, predloženih v predhodno odločanje, pod pogoji in v mejah, določenih v statutu, če obstaja resno tveganje, da bosta prizadeti enotnost ali doslednost prava Skupnosti.”

14. Vstavi se naslednji člen:

“Člen 32e

Svet lahko na predlog Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem ali na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo soglasno ustanovi sodne oddelke za obravnavanje in odločanje na prvi stopnji o nekaterih vrstah tožb ali postopkov, sproženih na posebnih področjih.

Sklep o ustanovitvi sodnega oddelka določa pravila o organizaciji oddelka in obseg nanj prenesene pristojnosti.

Zoper odločitev sodnih oddelkov se lahko vložijo pritožbe na Sodišče prve stopnje zgolj glede pravnih vprašanj ali, če je to predvideno v sklepu o ustanovitvi oddelka, tudi glede vprašanj dejanskega stanja.

Člani sodnih oddelkov so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki izpolnjujejo pogoje za imenovanje na sodniške položaje. Svet jih imenuje soglasno.

Sodni oddelki sprejmejo svoj poslovnik v soglasju s Sodiščem. Ta poslovnik mora odobriti Svet s kvalificirano večino.

Če sklep o ustanovitvi sodnih oddelkov ne določa drugače, se za sodne oddelke uporabljajo določbe te pogodbe, ki se nanašajo na Sodišče, in določbe statuta Sodišča.”

15. Člen 33 se spremeni na naslednji način:

a) prvi odstavek se nadomesti z naslednjim:

“Sodišče je pristojno, da v tožbah, ki jih vložijo država članica, Evropski parlament ali Svet, razglasi za nične odločbe ali priporočila Komisije zaradi nepristojnosti, bistvene kršitve postopka, kršitve te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo, ali zaradi zlorabe pooblastil. Vendar pa Sodišče ne sme preverjati ocene stanja kot posledice ekonomskih dejstev ali okoliščin, na podlagi katere je Komisija sprejela svoje odločbe ali priporočila, razen kadar je Komisija domnevno zlorabila svoja pooblastila ali če očitno ni upoštevala določb te pogodbe ali katerega koli pravnega pravila, ki se nanaša na njeno uporabo.”;

b) četrti odstavek se nadomesti z naslednjim:

“Sodišče je pod enakimi pogoji pristojno za tožbe, ki jih zaradi varovanja svojih prerogativ vložijo Računsko sodišče.”

16. Člen 45 se nadomesti z naslednjim:

“Člen 45

Statut Sodišča se določi v posebnem protokolu.

Svet lahko na zahtevo Sodišča ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na zahtevo Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Sodiščem soglasno spremeni določbe Statuta.”

17. Člen 45b se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

“1. Računsko sodišče sestavlja po en državljani iz vsake države članice.”;

b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

“3. Člani Računskega sodišča so imenovani za mandat šestih let. Svet po posvetovanju z Evropskim parlamentom s kvalificirano večino sprejme seznam članov, sestavljen v skladu s predlogi držav članic. Člani Računskega sodišča so lahko ponovno imenovani.

Predsednika Računskega sodišča izvolijo med svojimi člani za mandat treh let. Predsednik je lahko ponovno izvoljen.”

18. Člen 45c se spremeni na naslednji način:

a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

“1. Računsko sodišče izvaja revizije vseh prihodkov in odhodkov Skupnosti. Prav tako izvaja revizije prihodkov in odhodkov vseh organov, ki jih je ustanovila Skupnost, če ustrezni ustanovni akt takšne revizije ne izključuje.

Računsko sodišče predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izjavo o zanesljivosti poslovnih knjig ter zakonitosti in pravilnosti poslovnih dogodkov, ki se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*. Ta izjava je lahko dopolnjena s posebnimi ocenami za vsako večje področje dejavnosti Skupnosti.”;

b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

“4. Računsko sodišče pripravi letno poročilo po koncu vsakega proračunskega leta. To poročilo se predloži drugim institucijam Skupnosti in se skupaj z odgovori teh institucij na ugotovitve Računskega sodišča objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Prav tako lahko Računsko sodišče kadar koli predloži svoje ugotovitve glede specifičnih vprašanj, zlasti v obliki posebnih poročil, in da mnenje na predlog ene od drugih institucij Skupnosti.

Letna poročila, posebna poročila ali mnenja sprejme z večino svojih članov. Lahko pa ustanovi notranje senate za sprejemanje nekaterih vrst poročil ali mnenj pod pogoji, ki so določeni v njegovem poslovniku.

Evropskemu parlamentu in Svetu pomaga pri nadzoru nad izvrševanjem proračuna.

Računsko sodišče pripravi svoj poslovník. Ta poslovník mora odobriti Svet s kvalificirano večino."

19. Člen 96 se spremeni na naslednji način:

a) v odstavku 1 se besede "s členom F.1(2)" nadomestijo s "s členom 7(3)";

b) v odstavku 2 se besede "s členom F.1" nadomestijo s "s členom 6(1)", besede "s členom F.1(1)" pa s "s členom 7(2)".

Člen 5

Protokol o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke se spremeni v skladu z določbami tega člena.

V členu 10 se doda naslednji odstavek:

"10.6 Svet lahko v sestavi voditeljev držav ali vlad na priporočilo ECB ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Komisijo ali na priporočilo Komisije ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in ECB soglasno spremeni člen 10.2. Svet priporoči takšne spremembe v sprejetje državam članicam. Te spremembe začnejo veljati, ko jih ratificirajo vse države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili.

Za priporočilo, ki ga pripravi ECB po tem odstavku, je potrebna soglasna odločitev Sveta ECB."

Člen 6

Protokol o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti se spremeni v skladu z določbami tega člena.

Člen 21 se nadomesti z naslednjim:

"Člen 21

Členi 12 do 15 in člen 18 se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča ter za člane in sodnega tajnika Sodišča prve stopnje, ne da bi to posegalo v določbe člena 3 Protokola o Statutu Sodišča, ki se nanaša na imuniteto sodnikov in generalnih pravobranilcev pred sodnimi postopki."

DRUGI DEL Prehodne in končne določbe

Člen 7

Protokola o Statutu Sodišča, ki sta prilogi k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, se razveljavita in nadomestita s Protokolom o Statutu Sodišča, ki je s to pogodbo priložen Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

Člen 8

Členi 1 do 20, člen 44, člen 45, drugi in tretji odstavek člena 46, členi 47 do 49 ter členi 51, 52, 54 in 55 Protokola o Statutu Sodišča Evropske skupnosti za premog in jeklo se razveljavijo.

Člen 9

Brez poseganja v člene Protokola o Statutu Sodišča Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki ostajajo v veljavi, se določbe Protokola o Statutu Sodišča, ki je s to pogodbo priložen Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, uporabljajo, kadar Sodišče izvaja svoje pristojnosti v skladu z določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo.

Člen 10

Sklep Sveta 88/591/ESPJ, EGS, Euratom z dne 24. oktobra 1988 o ustanovitvi Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti, kakor je bil spremenjen, se razveljavi, z izjemo člena 3, če Sodišče prve stopnje v skladu z navedenim členom izvaja pristojnost, preneseno na Sodišče s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo.

Člen 11

Ta pogodba je sklenjena za nedoločen čas.

Člen 12

1. Visoke pogodbenice ratificirajo to pogodbo v skladu s svojimi ustavnimi pravili. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri vladi Italijanske republike.

2. Ta pogodba začne veljati prvi dan drugega meseca po deponiranju zadnje listine o ratifikaciji.

Člen 13

Ta pogodba, sestavljena v enem izvorniku v angleškem, danskem, finskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku, pri čemer so besedila v vseh teh jezikih enako verodostojna, se deponira v arhivu vlade Italijanske republike, ki bo poslala overjeno kopijo vladam drugih držav podpisnic.

V potrditev tega so spodaj podpisani pooblašenci podpisali to pogodbo.

V Nici, šestindvajsetega februarja leta dva tisoč ena.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät der König der Belgier

Louis MICHEL

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning
Morgens LYKKETOFT

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland
Joseph FISCHER

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας
Georgios PAPANDREOU

Por Su Majestad el Rey de España
Josep PIQUÉ I CAMPS

Pour le Président de la République française
Hubert VÉDRINE

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland
Brian COWEN

Per il Presidente della Repubblica italiana
Lamberto DINI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg
Lydie POLFER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden
Jozias Johannes VAN AARTSEN

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich
Benita FERRERO-WALDNER

Pelo Presidente da República Portuguesa
Jaime GAMA

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President
Erkki TUOMIOJA

För Hans Majestät Konungen av Sverige
Anna LINDH

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great
Britain and Northern Ireland
Robin COOK

Portugalska	22
Finska	13
Švedska	18
Združeno kraljestvo	72"

2. Ob upoštevanju odstavka 3 je skupno število predstavnikov v Evropskem parlamentu za dobo 2004–2009 enako številu predstavnikov, določenemu v členu 190(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in v členu 108(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, ki se mu prišteje število predstavnikov novih držav članic, kakršno izhaja iz pristopnih pogodb, podpisanih najpozneje do 1. januarja 2004.

3. Če je skupno število članov iz odstavka 2 manjše od 732, se za število predstavnikov, ki se izvolijo v vsaki državi članici, uporabi proporcionalen popravek, tako da je skupno število čim bližje 732, ne da bi takšen popravek povzročil, da bi bilo število predstavnikov, ki se izvolijo v vsaki državi članici, višje od tistega, ki je predvideno za dobo 1999–2004 v členu 190(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in členu 108(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.

V ta namen sprejme Svet sklep.

4. Z odstopanjem od drugega odstavka člena 189 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in drugega odstavka člena 107 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo lahko število članov Evropskega parlamenta v primeru, da začnejo pristopne pogodbe veljati po sprejetju sklepa Sveta, predvidenega v drugem pododstavku odstavka 3 tega člena, začasno preseže 732 za obdobje, za katerega velja ta sklep. Enak popravek kakor tisti iz prvega pododstavka odstavka 3 tega člena se uporabi za število predstavnikov, ki se izvolijo v zadevnih državah članicah.

Člen 3

Določbe o ponderiranju glasov v Svetu

1. Dne 1. januarja 2005 se:

a) v členu 205 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in v členu 118 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

i) odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

“2. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo takole:

Belgija	12
Danska	7
Nemčija	29
Grčija	12
Španija	27
Francija	29
Irska	7
Italija	29
Luksemburg	4
Nizozemska	13
Avstrija	10
Portugalska	12
Finska	7
Švedska	10
Združeno kraljestvo	29

Za sprejetje odločitev Sveta je potrebnih najmanj 169 glasov za, ki jih odda večina članov, kadar ta pogodba nalaga, da se sprejmejo na predlog Komisije.

V drugih primerih je za sprejetje odločitev Sveta potrebnih najmanj 169 glasov za, ki jih odda najmanj dve tretjini članov.”;

ii) doda naslednji odstavek 4:

“4. Član Sveta lahko zahteva, da se pri sprejetju odločitve Sveta s kvalificirano večino preveri, ali države članice, ki tvorijo kvalificirano večino, predstavljajo najmanj 62 % celotnega prebivalstva Unije. Če se izkaže, da ta pogoj ni bil izpolnjen, se zadevna odločitev ne sprejme.”;

b) v členu 23(2) Pogodbe o Evropski uniji tretji pododstavek nadomesti z naslednjim besedilom:

PROTOKOLI

A. PROTOKOL, KI JE PRILOGA K POGODBI O EVROPSKI UNIJI IN POGODBAM O USTANOVITVI EVROPSKIH SKUPNOSTI

Protokol o širitvi Evropske unije

VISOKE POGODBENICE

SO SE DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priloga k Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti:

Člen 1

Razveljavitev Protokola o institucijah

Protokol o institucijah glede na širitev Evropske unije, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti, se razveljavi.

Člen 2

Določbe o Evropskem parlamentu

1. Dne 1. januarja 2004 in z učinkom od začetka mandatne dobe 2004–2009 se v členu 190(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in v členu 108(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

“Število predstavnikov, izvoljenih v posamezni državi članici, je naslednje:

Belgija	22
Danska	13
Nemčija	99
Grčija	22
Španija	50
Francija	72
Irska	12
Italija	72
Luksemburg	6
Nizozemska	25
Avstrija	17

“Glasovi članov Sveta se ponderirajo v skladu s členom 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Za sprejetje odločitev je potrebnih najmanj 169 glasov za, ki jih odda najmanj dve tretjini članov. Član Sveta lahko zahteva, da se pri sprejetju odločitve Sveta s kvalificirano večino preveri, ali države članice, ki tvorijo kvalificirano večino, predstavljajo najmanj 62 % celotnega prebivalstva Unije. Če se izkaže, da ta pogoj ni bil izpolnjen, se zadevna odločitev ne sprejme.”;

c) v členu 34 Pogodbe o Evropski uniji odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

“3. Kadar mora Svet odločati s kvalificirano večino, se glasovi njegovih članov ponderirajo v skladu s členom 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, za sprejetje odločitev Sveta pa je potrebnih najmanj 169 glasov za, ki jih odda najmanj dve tretjini članov. Član Sveta lahko zahteva, da se pri sprejetju odločitve Sveta s kvalificirano večino preveri, ali države članice, ki tvorijo kvalificirano večino, predstavljajo najmanj 62 % celotnega prebivalstva Unije. Če se izkaže, da ta pogoj ni bil izpolnjen, se zadevna odločitev ne sprejme.”

2. Ob vsakem pristopu se prag iz drugega pododstavka člena 205(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in drugega pododstavka člena 118(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo izračuna tako, da prag kvalificirane večine, izražen v glasovih, ne preseže praga, ki izhaja iz preglednice v Izjavi o širitvi Evropske unije, vključene v Sklepno listino Konference, ki je sprejela Pogodbo iz Nice.

Člen 4

Določbe o Komisiji

1. Dne 1. januarja 2005 in z učinkom od dne, ko prva Komisija po tem datumu prevzame svoje naloge, se člen 213(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člen 126(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo nadomestita z naslednjim:

“1. Člani Komisije so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti, njihova neodvisnost pa mora biti nedvomna.

V Komisiji je po en državljani vsake države članice.

Število članov Komisije lahko Svet spremeni soglasno.”

2. Ko ima Unija 27 držav članic, se člen 213(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člen 126(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo nadomestita z naslednjim:

“1. Člani Komisije so izbrani na podlagi njihove splošne usposobljenosti, njihova neodvisnost pa mora biti nedvomna.

Število članov Komisije je manjše od števila držav članic. Člani Komisije so izbrani po sistemu rotacije, ki temelji na načelu enakosti, podrobnosti izvajanja tega sistema pa določi Svet soglasno.

Število članov Komisije določi Svet soglasno.”

Ta sprememba se uporablja od dne, ko prva Komisija po pristopu sedemindvajsete države članice Unije prevzame svoje naloge.

3. Svet po podpisu pristopne pogodbe sedemindvajsete države članice Unije soglasno določi:

– število članov Komisije;

– podrobnosti izvajanja sistema rotacije, ki temelji na načelu enakosti, z vsemi merili in pravili, ki so potrebna za samodejno določitev sestave zaporednih kolegijev na podlagi naslednjih načel:

a) države članice so glede določitve zaporedja in trajanja mandatov njihovih državljanov kot članov Komisije obravnavane popolnoma enakovrno; zato razlika med skupnim številom mandatov, ki jih imajo državljani dveh katerih koli držav članic, nikoli ne sme biti več kot ena;

b) ob upoštevanju točke a) je vsak zaporedni kolegij sestavljen tako, da zadovoljivo odraža demografski in geografski spekter celote držav članic Unije.

4. Do začetka uporabe odstavka 2 ima vsaka država, ki pristopa k Uniji, ob pristopu pravico imeti enega svojega državljanja kot člana Komisije.

B. PROTOKOL, KI JE PRILOGA K POGODBI O EVROPSKI UNIJI, POGODBI O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI IN POGODBI O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI ZA ATOMSKO ENERGIJO

Protokol o Statutu Sodišča

VISOKE POGODBENICE SO SE

Z ŽELJO določiti statut Sodišča, predviden v členu 245 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in členu 160 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

Člen 1

Sodišče se ustanovi in deluje v skladu z določbami Pogodbe o Evropski uniji (Pogodba EU), Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (Pogodba ES), Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (Pogodba ESAE) in tega statuta.

NASLOV I SODNIKI IN GENERALNI PRAVOBRANILCI

Člen 2

Pred nastopom funkcije vsak sodnik javno priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 3

Sodniki uživajo imuniteto pred sodnimi postopki. Po prenehanju mandata še naprej uživajo imuniteto za svoja dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovornimi ali zapisanimi besedami.

Sodišče lahko odvzame imuniteto na občni seji.

Če je bila sodniku odvzeta imuniteta in je proti njemu sprožen kazenski postopek, mu sme soditi v kateri koli državi članici le sodišče, pristojno za sojenje sodnikom, ki pripadajo najvišji sodni oblasti v državi.

Členi 12 do 15 in člen 18 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča, ne da bi to posegalo v določbe iz prejšnjih odstavkov glede imunitete sodnikov pred sodnimi postopki.

Člen 4

Sodniki ne smejo imeti političnih ali upravnih funkcij.

Ne smejo opravljati nobene druge poklicne dejavnosti, najsibo pridobitne ali nepridobitne, razen če tega izjemoma ne odobri Svet.

Pri prevzemu svojih nalog se slovesno obvežejo, da bodo med svojim mandatom in po njegovem izteku spoštovali iz mandata izhajajoče obveznosti, zlasti dolžnost, da bodo po izteku mandata pri sprejemanju določenih imenovanj ali ugodnosti ravnali pošteno in diskretno.

V primeru dvoma odloča Sodišče.

Člen 5

Razen ob redni zamenjavi ali smrti dolžnosti sodnika prenehajo z njegovim odstopom.

Ko sodnik odstopi, se pismo o odstopu naslovi na predsednika Sodišča, ki ga pošlje predsedniku Sveta. Z uradnim obvestilom slednjega se mesto izprazni.

Razen v primeru uporabe člena 6 sodnik ohrani svoj mandat, dokler njegov naslednik ne nastopi svoje funkcije.

Člen 6

Sodnik je lahko razrešen ali se mu lahko odvzame pravica do pokojnine ali namesto nje odobrenih ugodnosti le, če po sogla-

snem mnenju sodnikov in generalnih pravobranilcev Sodišča ne izpolnjuje več zahtevanih pogojev ali obveznosti, ki izhajajo iz njegovega položaja. Zadevni sodnik pri odločanju o tem ne sodeluje.

Sodni tajnik sporoči odločitev Sodišča predsedniku Evropskega parlamenta in predsedniku Komisije ter o njej uradno obvesti predsednika Sveta.

V primeru odločitve o razrešitvi sodnika se mesto z uradnim obvestilom predsednika Sveta izprazni.

Člen 7

Sodnik, katerega dolžnosti prenehajo pred iztekom njegovega mandata, je nadomeščen za preostanek mandata.

Člen 8

Določbe členov 2 do 7 se uporabljajo za generalne pravobranilce.

NASLOV II ORGANIZACIJA

Člen 9

Ko se vsaka tri leta izvede delna zamenjava sodnikov, se izmenično zamenja osem in sedem sodnikov.

Ko se vsaka tri leta izvede delna zamenjava generalnih pravobranilcev, se vsakokrat zamenjajo štirje generalni pravobranilci.

Člen 10

Sodni tajnik pred Sodiščem priseže, da bo svoje naloge opravljal nepristransko in vestno ter da bo varoval tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 11

Sodišče poskrbi za nadomeščanje sodnega tajnika, kadar je ta zadržan.

Člen 12

Sodišču se dodelijo uradniki in drugi uslužbenci, ki zagotavljajo njegovo delovanje. Odgovorni so sodnemu tajniku, ki je podrejen predsedniku.

Člen 13

Na predlog Sodišča lahko Svet soglasno predvidi imenovanje pomožnih poročevalcev in določi pravila, ki urejajo njihov položaj. Pod pogoji, določenimi v poslovniku, lahko pomožni poročevalci sodelujejo pri pripravljanih poizvedbah v postopkih, ki tečejo pred Sodiščem, in sodelujejo s sodnikom poročevalcem.

Pomožne poročevalce, ki so izbrani med osebami, katerih neodvisnost je nedvomna in ki imajo ustrezne pravne kvalifikacije, imenuje Svet. Pred Sodiščem prisežejo, da bodo svoje naloge opravljali nepristransko in vestno ter da bodo varovali tajnost posvetovanj Sodišča.

Člen 14

Sodniki, generalni pravobranilci in sodni tajnik so dolžni prebivati v kraju, kjer ima Sodišče svoj sedež.

Člen 15

Sodišče stalno zaseda. Trajanje sodnih počitnic določi Sodišče ob upoštevanju potreb svojega poslovanja.

Člen 16

Sodišče oblikuje senate, ki jih sestavljajo trije in pet sodnikov. Sodniki izvolijo predsednike senatov med svojimi člani. Predsedniki senatov petih sodnikov so izvoljeni za tri leta. Ponovno so lahko izvoljeni enkrat.

Veliki senat sestavlja enajst sodnikov. Predseduje mu predsednik Sodišča. Člani velikega senata so tudi predsedniki senatov petih sodnikov in drugi sodniki, imenovani v skladu s pogoji iz poslovnika.

Sodišče zaseda v velikem senatu, kadar to zahteva država članica ali institucija Skupnosti kot stranka v postopku.

Sodišče zaseda na občni seji, kadar so mu predložene zadeve v skladu s členi 195(2), 213(2), 216 ali 247(7) Pogodbe ES ali členi 107d(2), 126(2), 129 ali 160b(7) Pogodbe ESAE.

Poleg tega lahko Sodišče, če meni, da je zadeva izjemnega pomena, po nastopu generalnega pravobranilca odloči, da se zadeva predloži na občno sejo.

Člen 17

Sodišče lahko veljavno odloča le v sestavi lihega števila sodnikov.

Odločitve senatov treh ali petih sodnikov so veljavne le, če jih sprejmejo trije sodniki.

Odločitve velikega senata so veljavne le, če je navzočih devet sodnikov.

Odločitve občne seje so veljavne le, če je navzočih enajst sodnikov.

Če je eden od sodnikov senata zadržan, se lahko pod pogoji, določenimi v poslovniku, pozove v senat sodnik iz drugega senata.

Člen 18

Sodniki ali generalni pravobranilci ne smejo sodelovati pri odločanju o posamezni zadevi, pri kateri so predhodno sodelovali kot zastopniki, svetovalci ali odvetniki ene od strank ali o kateri so podali mnenje kot člani sodišča, preiskovalne komisije ali v kateri koli drugi funkciji.

Če sodnik ali generalni pravobranilec iz kakšnega posebnega razloga meni, da ne more sodelovati pri odločanju ali preiskavi v določeni zadevi, o tem obvesti predsednika. Če predsednik iz kakšnega posebnega razloga meni, da sodnik ali generalni pravobranilec ne bi smel sodelovati pri ali odločati o določeni zadevi, ga o tem obvesti.

O vseh težavah pri uporabi tega člena odloča Sodišče.

Stranka ne more zahtevati spremembe sestave Sodišča ali enega njegovih senatov zaradi državljanstva sodnika ali zato, ker v sestavi Sodišča ali senata ni sodnika, ki bi imel enako državljanstvo kakor ta stranka.

NASLOV III POSTOPEK

Člen 19

Države članice in institucije Skupnosti pred Sodiščem zastopa zastopnik, ki je imenovan za vsako zadevo posebej; zastopniku lahko pomaga svetovalec ali odvetnik.

Države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni nadzorni organ EFTA, so zastopani na enak način.

Druge stranke mora zastopati odvetnik.

Le odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, lahko pred Sodiščem zastopa stranko ali ji pomaga.

Ti zastopniki, svetovalci in odvetniki uživajo pri zastopanju na Sodišču pravice in jamstva, potrebna za neodvisno opravljanje svojih nalog, pod pogoji, ki jih določa poslovnik.

Sodišče ima glede svetovalcev in odvetnikov, ki nastopajo pred njim, pooblastila, ki so običajna za sodišča, pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Univerzitetni profesorji, ki so državljani držav članic, katerih zakonodaja jim priznava pravico zastopanja na sodišču, uživajo pred Sodiščem enake pravice, kot jih ta člen priznava odvetnikom.

Člen 20

Postopek pred Sodiščem ima dva dela, pisnega in ustnega.

Pisni postopek zajema posredovanje tožb, navedb o zadevi, odgovorov na tožbo in izjav, pa tudi morebitnih replik kot tudi vseh dokazil in dokumentov, ki to podpirajo, ali njihovih overje-

nih kopij, strankam in tistim institucijam Skupnosti, katerih odločitve so predmet spora.

Posredovanje opravlja sodni tajnik v zaporedju in rokov, ki so določeni v poslovniku.

Ustni postopek zajema branje poročila, ki ga predloži sodnik poročevalec, zaslišanje zastopnikov, svetovalcev in odvetnikov, ki ga opravi Sodišče, ter poslušanje sklepnih predlogov generalnega pravobranilca, po potrebi pa tudi zaslišanje prič in izvedencev.

Če Sodišče meni, da zadeva ne odpira nobenega novega pravnega vprašanja, lahko po nastopu generalnega pravobranilca sklene, da se o zadevi odloča brez sklepnega predloga generalnega pravobranilca.

Člen 21

Zadeva se predloži Sodišču s tožbo, naslovljeno na sodnega tajnika. Tožba mora vsebovati ime in stalni naslov tožnika ter zaposlitev podpisanega, ime stranke ali strank, proti katerim je tožba vložena, predmet spora, zahtevek in kratek povzetek tožbenih razlogov.

Tožbi mora biti priložen, kjer je to primerno, akt, katerega razveljavitev se zahteva, ali v okoliščinah iz člena 232 Pogodbe ES in člena 148 Pogodbe ESAE dokazilo z datumom, ko je bila institucija v skladu z navedenima členoma pozvana k ukrepanju. Če ta dokazila niso priložena tožbi, sodni tajnik zadevno stranko pozove, naj jih predloži v razumnem roku, pri čemer pa tožba ne more biti zavržena niti v primeru, če dokazila niso predložena po izteku roka, predpisanega za vložitev tožbe.

Člen 22

Zadeva, ki jo ureja člen 18 Pogodbe ESAE se predloži Sodišču s pritožbo, ki je naslovljena na sodnega tajnika. Pritožba mora vsebovati ime in stalni naslov pritožnika ter zaposlitev podpisanega, sklic na odločbo, proti kateri je pritožba vložena, imena nasprotnih strank, predmet spora, zahtevek in kratek povzetek pritožbenih razlogov.

Pritožbi mora biti priložena overjena kopija odločbe Arbitražnega odbora, ki se izpodbija.

Če Sodišče pritožbo zavrne, postane odločba Arbitražnega odbora pravomočna.

Če Sodišče razveljavi odločbo Arbitražnega odbora, lahko slednji na pobudo ene od strank v postopku po potrebi o zadevi ponovno odloča. Vezan je na vse odločitve Sodišča o pravnih vprašanjih.

Člen 23

V zadevah iz člena 35(1) Pogodbe EU, člena 234 Pogodbe ES in člena 150 Pogodbe ESAE mora sodišče države članice, ki prekine svoj postopek in predloži zadevo Sodišču, o svoji odločitvi uradno obvestiti Sodišče. Sodni tajnik Sodišča o tej odločitvi nato obvesti zadevne stranke, države članice in Komisijo, če je akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet spora, izdal Svet ali Evropska centralna banka, pa obvesti tudi njiju, ter Evropski parlament in Svet, če sta akt, katerega veljavnost ali razlaga je predmet spora, skupno sprejeli ti dve instituciji.

V dveh mesecih od tega uradnega obvestila smejo stranke, države članice, Komisija in, kjer je to primerno, Evropski parlament, Svet in Evropska centralna banka predložiti Sodišču navedbe o zadevi ali pisne izjave.

V primerih iz člena 234 Pogodbe ES, sodni tajnik Sodišča o odločitvi nacionalnega sodišča obvesti tudi države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni nadzorni organ EFTA, ki lahko v dveh mesecih od uradnega obvestila predložijo Sodišču navedbe o zadevi ali pisne izjave, če odločitev zadeva eno od področij uporabe tega sporazuma.

Člen 24

Sodišče lahko od strank zahteva, da priskrbijo vse dokumente in podatke, ki so po njegovem mnenju zaželeni. O vsaki zavrnitvi naredi Sodišče uradni zaznamek.

Sodišče lahko tudi od držav članic in institucij, ki niso stranke v postopku, zahteva vse podatke, ki so po njegovem mnenju potrebni v postopku.

Člen 25

Sodišče lahko kadar koli zaupa pripravo izvedenskega mnenja posameznikom, združenjem oseb, uradom, odborom ali drugim organizacijam po njegovi izbiri.

Člen 26

Priče so lahko zaslišane pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Člen 27

Glede prič, ki izostanejo od pričanja, ima Sodišče pooblastila, ki so v takih primerih splošno priznana sodiščem, in lahko naloži denarne kazni pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Člen 28

Priče in izvedenci se lahko zaslišijo pod prisego v obliki, kakršna je določena s poslovnikom, ali v skladu z nacionalno zakonodajo države, iz katere je priča ali izvedenec.

Člen 29

Sodišče lahko odredi, da pričo ali izvedenca zasliši sodišče v kraju njegovega stalnega prebivališča.

Odredba se pošlje pristojnemu sodišču v izvrševanje pod pogoji, določenimi v poslovniku. Dokumenti, sestavljeni pri izpolnjevanju zaprosila za pravno pomoč, se pod enakimi pogoji vrnejo Sodišču.

Stroške nosi Sodišče, vendar pa to ne posega v njegovo pravico, da jih, kjer je to primerno, naloži strankam.

Člen 30

Država članica obravnava vsako kršitev prisega priče ali izvedenca enako, kot če bi bilo kaznivo dejanje storjeno pred enim od njenih sodišč, pristojnih za civilne zadeve. Na podlagi ovadbe Sodišča zadevna država članica preganja kršilca pred svojim pristojnim sodiščem.

Člen 31

Obravnave Sodišča so javne, razen če Sodišče po uradni dolžnosti ali na predlog strank iz tehtnih razlogov odloči drugače.

Člen 32

Na obravnavah lahko Sodišče zasliši izvedence, priče in same stranke. Slednje lahko naslavljajo Sodišče le prek svojih predstavnikov.

Člen 33

O vsaki obravnavi se sestavi zapisnik, ki ga podpišeta predsednik in sodni tajnik.

Člen 34

Seznam obravnav določi predsednik.

Člen 35

Posvetovanja Sodišča so in ostanejo tajna.

Člen 36

Sodbe so obrazložene. V njih so navedena imena sodnikov, ki so odločali.

Člen 37

Sodbe podpišeta predsednik in sodni tajnik. Preberejo se javno.

Člen 38

Sodišče odloča o stroških.

Člen 39

Predsednik Sodišča lahko po skrajšanem postopku, ki po potrebi odstopa od nekaterih pravil tega statuta in je določen v poslovni-

ku, odloča o vlogah za odložitve izvršitve iz člena 242 Pogodbe ES in člena 157 Pogodbe ESAE ali za sprejetje začasnih odredb v skladu s členom 243 Pogodbe ES ali členom 158 Pogodbe ESAE ali za odložitve izvršbe v skladu s četrtem odstavkom člena 256 Pogodbe ES ali tretjim odstavkom člena 164 Pogodbe ESAE.

Predsednika v primeru zadržanosti nadomešča drug sodnik pod pogoji, določenimi v poslovniku.

Odredba predsednika ali sodnika, ki ga nadomešča, je začasna in v nobenem primeru ne vpliva na odločitve Sodišča o vsebini zadeve.

Člen 40

Države članice in institucije Skupnosti se lahko pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem.

Enako velja za vse osebe, ki izkažejo upravičen interes za rešitev zadeve, predložene Sodišču, z izjemo zadev med državami članicami, med institucijami Skupnosti ali med državami članicami in institucijami Skupnosti.

Brez poseganja v drugi odstavek se lahko države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ki niso države članice, ter v tem sporazumu navedeni nadzorni organ EFTA pridružijo postopku, ki teče pred Sodiščem, če ta zadeva eno od področij uporabe tega sporazuma.

Z vlogo za pridružitve postopku se lahko podpre le zahtevek ene od strank.

Člen 41

Če tožena stranka, ki je bila k temu pravilno vabljen, ne predloži pisnega odgovora na tožbo, se sodba izda v njeno škodo zaradi izostanka. Pritožba zoper sodbo se lahko vloži v enem mesecu po uradnem obvestilu o njej. Če Sodišče na odločbi drugače, pritožba ne zadrži izvršitve sodbe zaradi izostanka.

Člen 42

Države članice, institucije Skupnosti in vse druge fizične ali pravne osebe lahko v primerih in pod pogoji, določenimi v poslovniku, sprožijo postopek tretje stranke, s katerim lahko ugovarjajo zoper sodbo, ki je bila izdana v zadevi, pri kateri same niso bile udeležene, sodba pa škodi njihovim pravicam.

Člen 43

V primeru nejasnosti pomena ali posledic sodbe mora Sodišče na zahtevo stranke ali institucije Skupnosti, ki ima upravičen interes, dati razlago.

Člen 44

Obnovo postopka se lahko pri Sodišču zahteva le primeru, da se odkrije novo dejstvo odločilnega pomena, ki je bilo pred izrekom sodbe neznano Sodišču in stranki, ki zahteva obnovo.

Obnova postopka se začne z odločbo, v kateri Sodišče izrecno ugotavlja obstoj novega dejstva in priznava, da je to dejstvo takšno, da je lahko podlaga za obnovo postopka, in izjavlja, da je zahteva iz teh razlogov dopustna.

Po poteku 10 let od dneva izreka sodbe ni več mogoče vložiti zahteve za obnovo postopka.

Člen 45

Roki, ki upoštevajo oddaljenost, se določijo s poslovnikom.

Potek roka ne škoduje pravicam, če zadevna stranka dokaže obstoj nepredvidenih okoliščin ali višje sile.

Člen 46

Tožbe proti Skupnostim v zadevah, ki izhajajo iz nepogodbene odgovornosti, zastarajo po petih letih od nastanka kršitve. Zastaralni rok se prekine, če se pri Sodišču vloži tožba ali če je oškodovanec predhodno naslovil svojo zahtevo na pristojno institucijo Skupnosti. V tem primeru je treba postopek sprožiti v dvomesečnem roku, predvidenem v členu 230 Pogodbe ES in členu 146 Pogodbe ESAE; kjer je to primerno, se uporabljajo določbe drugega odstavka člena 232 Pogodbe ES oziroma drugega odstavka člena 148 Pogodbe ESAE.

NASLOV IV SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

Člen 47

Členi 2 do 8, člena 14 in 15, prvi, drugi, četrty in peti odstavek člena 17 ter člen 18 se uporabljajo za Sodišče prve stopnje in njegove člane. Prisega iz člena 2 se izreče pred Sodiščem, odločitve iz členov 3, 4 in 6 pa Sodišče sprejme po posvetovanju s Sodiščem prve stopnje.

Četrty odstavek člena 3 ter členi 10, 11 in 14 se *mutatis mutandis* uporabljajo za sodnega tajnika Sodišča prve stopnje.

Člen 48

Sodišče prve stopnje ima 15 sodnikov.

Člen 49

Člani Sodišča prve stopnje so lahko pozvani k opravljanju naloge generalnega pravobranilca.

Dolžnost generalnega pravobranilca je, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, predloženih Sodišču prve stopnje, zato da bi slednjemu pomagal pri opravljanju njegove naloge.

Merila za izbiro takšnih zadev in postopki za imenovanje generalnih pravobranilcev so določeni v poslovniku Sodišča prve stopnje.

Član, ki je pozvan k opravljanju naloge generalnega pravobranilca v neki zadevi, ne sme sodelovati pri odločanju o njej.

Člen 50

Sodišče prve stopnje zaseda v senatih treh ali petih sodnikov. Sodniki izvolijo predsednike senatov med svojimi člani. Predsedniki senatov petih sodnikov so izvoljeni za tri leta. Ponovno so lahko izvoljeni enkrat.

Sestavo senatov in dodelitev zadev ureja poslovnik. V nekaterih primerih, ki jih ureja poslovnik, lahko Sodišče prve stopnje odloča na občni seji ali pa odloča sodnik posameznik.

Poslovnik lahko določa tudi, da Sodišče prve stopnje zaseda v velikem senatu v zadevah in pod pogoji, navedenimi v njem.

Člen 51

Kot izjema od pravila, določenega v členu 225(1) Pogodbe ES in členu 140a(1) Pogodbe ESAE, je Sodišče pristojno za tožbe, ki jih vložijo države članice, institucije Skupnosti in Evropska centralna banka.

Člen 52

Predsednik Sodišča in predsednik Sodišča prve stopnje v medsebojnem soglasju določita, na kakšen način uradniki in drugi uslužbenci Sodišča opravljajo naloge za Sodišče prve stopnje, da bi tako zagotovili njegovo delovanje. Nekateri uradniki ali drugi uslužbenci so odgovorni sodnemu tajniku Sodišča prve stopnje, ki je podrejen predsedniku Sodišča prve stopnje.

Člen 53

Postopek pred Sodiščem prve stopnje ureja naslov III.

V njegovem poslovniku se po potrebi določijo nadaljnje in podrobnejše določbe glede postopka. Poslovnik lahko odstopa od četrtega odstavka člena 40 in člena 41, da bi bile upoštevane posebnosti spora na področju intelektualne lastnine.

Ne glede na četrty odstavek člena 20 lahko generalni pravobranilec svoje obrazložene sklepne predloge da v pisni obliki.

Člen 54

Če je vloga ali drug procesni dokument, naslovljen na Sodišče prve stopnje, pomotoma vložen pri sodnem tajniku Sodišča, ga ta nemudoma pošlje sodnemu tajniku Sodišča prve stopnje; prav tako, če je vloga ali drug procesni dokument, naslovljen na Sodišče, pomotoma vložen pri sodnem tajniku Sodišča prve stopnje, ga ta nemudoma pošlje sodnemu tajniku Sodišča.

Če Sodišče prve stopnje ugotovi, da ni pristojno za obravnavanje in odločanje o tožbi, za katero je pristojno Sodišče, jo odstopi Sodišču; prav tako, če Sodišče ugotovi, da je za tožbo pristojno Sodišče prve stopnje, jo odstopi Sodišču prve stopnje, to pa ne more odkloniti pristojnosti.

Če so Sodišču in Sodišču prve stopnje predložene zadeve, kjer je predmet enak, kjer se postavlja enako vprašanje razlage ali odloča o veljavnosti istega akta, lahko Sodišče prve stopnje po zaslišanju strank postopek prekine, dokler Sodišče ne izda sodbe. Pri vlogah, ki se nanašajo na razveljavitev istega akta, lahko Sodišče prve stopnje prav tako odkloni pristojnost, da bi o njih lahko odločalo Sodišče. V zadevah iz tega odstavka lahko tudi Sodišče prekine postopek; v tem primeru se postopek pred Sodiščem prve stopnje nadaljuje.

Člen 55

Sodni tajnik Sodišča prve stopnje o končnih odločitvah Sodišča prve stopnje, delnih odločitvah o vsebinskih vprašanjih, odločitvah o procesnih vprašanjih glede nepristojnosti ali nedopustnosti obvesti vse stranke ter države članice in institucije Skupnosti, četudi se niso pridružile postopku pred Sodiščem prve stopnje.

Člen 56

Pri Sodišču se lahko vložijo pritožba v dveh mesecih po uradnem obvestilu o odločbi, proti kateri je pritožba vložena, proti končnim odločitvam Sodišča prve stopnje in delnim odločitvam tega sodišča o vsebinskih vprašanjih ali odločitvam o procesnih vprašanjih glede nepristojnosti ali nedopustnosti.

Takšno pritožbo lahko vložijo kateri koli stranka, ki v celoti ali delno ni uspela s svojimi sklepnimi predlogi. Tisti, ki so se postopku pridružili, razen držav članic in institucij Skupnosti, pa lahko vložijo takšno pritožbo le, če jih odločitev Sodišča prve stopnje neposredno prizadeva.

Razen v zadevah, ki se nanašajo na spore med Skupnostmi in njihovimi uslužbenci, lahko pritožbo vložijo tudi države članice in institucije Skupnosti, ki se niso pridružile postopku pred Sodiščem prve stopnje. Te države članice in institucije so v enakem položaju kot države članice ali institucije, ki so se pridružile postopku na prvi stopnji.

Člen 57

Vsakdo, čigar vlogo za pridružitve postopku je Sodišče prve stopnje zavrnilo, se lahko v dveh mesecih po uradnem obvestilu o odločitvi o zavrnitvi vloge pritoži na Sodišče.

Stranke v postopku se lahko pritožijo na Sodišče glede vseh odločitev Sodišča prve stopnje, sprejetih na podlagi člena 242 ali člena 243 ali četrtega odstavka člena 256 Pogodbe ES ali člena 157 ali člena 158 ali tretjega odstavka člena 164 Pogodbe ESAE, v dveh mesecih po uradnem obvestilu o njih.

Pritožba iz prvih dveh odstavkov tega člena se obravnava in se o njej odloča v skladu s postopkom iz člena 39.

Člen 58

Pritožba na Sodišče je omejena na pravna vprašanja. Lahko se vložijo zaradi nepristojnosti Sodišča prve stopnje, zaradi kršitve postopka pred tem sodiščem, ki škoduje interesom pritožnika, pa tudi zaradi kršitve zakonodaje Skupnosti s strani Sodišča prve stopnje.

Pritožba ni dovoljena glede stroškov in njihove višine.

Člen 59

Če je pritožba vložena proti odločitvi Sodišča prve stopnje, ima postopek pred Sodiščem pisni in ustni del. Sodišče lahko v skladu s pogoji, določenimi v poslovniku, po zaslišanju generalnega pravobranilca in strank odloči brez ustnega postopka.

Člen 60

Brez poseganja v člena 242 in 243 Pogodbe ES ali člena 157 in 158 Pogodbe ESAE pritožba nima odločilnega učinka.

Z odstopanjem od člena 244 Pogodbe ES in člena 159

Pogodbe ESAE začnejo odločitve Sodišča prve stopnje, s katerimi se neka uredba razglasi za nično, veljati šele z datumom poteka roka iz prvega odstavka člena 56 tega statuta ali, če je bila v tem roku vložena pritožba, z datumom njene zavrnitve, vendar brez poseganja v pravico stranke, da skladno s členoma 242 in 243 Pogodbe ES ali členoma 157 in 158 Pogodbe ESAE pri Sodišču zaprosi za začasno odložitve učinkov uredbe, ki je bila razglašena za nično, ali za uvedbo druge začasne odredbe.

Člen 61

Če je pritožba utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Sodišča prve stopnje. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko samo dokončno odloči o zadevi ali pa jo vrne v razsojanje Sodišču prve stopnje.

Če je zadeva vrnjena Sodišču prve stopnje, je to sodišče glede pravnih vprašanj vezano na odločitev Sodišča.

Če je pritožba, ki jo vložita država članica ali institucija Skupnosti, ki se nista pridružili postopku pred Sodiščem prve stopnje, utemeljena, lahko Sodišče, če meni, da je to potrebno, navede, kateri učinki razveljavljene odločitve Sodišča prve stopnje naj se za stranke v sporu štejejo za dokončne.

Člen 62

Če v primerih iz člena 225(2) in (3) Pogodbe ES in člena 140a(2) in (3) Pogodbe ESAE prvi generalni pravobranilec meni, da obstaja resno tveganje za enotnost ali doslednost prava Skupnosti, lahko predlaga, da Sodišče preuči odločitev Sodišča prve stopnje.

Predlog mora biti dan v enem mesecu po izdaji odločitve Sodišča prve stopnje. V enem mesecu po prejemu predloga prvega generalnega pravobranilca Sodišče sklene, ali je treba odločitev ponovno preučiti ali ne.

NASLOV V KONČNE DOLOČBE

Člen 63

Poslovnika Sodišča in Sodišča prve stopnje vključujeta vse določbe, ki so potrebne za uporabo in po potrebi za dopolnitev tega statuta.

Člen 64

Dokler se v tem statutu ne sprejmejo pravila, ki urejajo vprašanje jezikov na Sodišču in Sodišču prve stopnje, se še naprej uporabljajo določbe poslovnika Sodišča in Sodišča prve stopnje o ureditvi vprašanja jezikov. Te določbe se lahko spremenijo ali razveljavljajo le v skladu s postopkom, ki je določen za spremembo tega statuta.

C. PROTOKOLI, KI SO PRILOGA K POGODBI O USTANOVITVI EVROPSKE SKUPNOSTI

Protokol o finančnih posledicah izteka Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo ter o Raziskovalnem skladu za premog in jeklo

VISOKE POGODBENICE SO SE,

Z ŽELJO, da bi uredile nekatera vprašanja glede izteka Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo (ESPJ),

V ŽELJI prenesti lastništvo nad sredstvi ESPJ na Evropsko skupnost,

OB UPOŠTEVANJU želje, da se ta sredstva uporabijo za raziskave v sektorjih, ki so povezani s premogovništvom in jeklarsko industrijo ter ob upoštevanju potrebe, da se v tej zvezi predvidijo nekateri posebni predpisi,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, priloženih Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Člen 1

1. Vsa sredstva in obveznosti ESPJ, obstoječa na dan 23. julija 2002, se 24. julija 2002 prenesejo na Evropsko skupnost.

2. Neto vrednost teh sredstev in obveznosti, prikazanih v bilanci stanja ESPJ z dne 23. julija 2002, se ob upoštevanju morebitnega povečanja ali zmanjšanja zaradi likvidacijskih postopkov obravnava kot sredstva, namenjena za raziskave v sektorjih, povezanih s premogovništvom in jeklarsko industrijo, imenovana "ESPJ v likvidaciji". Ob zaključku likvidacije se sredstva imenujejo "Sredstva Raziskovalnega sklada za premog in jeklo".

3. Prihodki iz teh sredstev, imenovani "Raziskovalni sklad za premog in jeklo", se v skladu z določbami tega protokola in akti, sprejetimi na njegovi podlagi, uporabljajo izključno za raziskave v sektorjih, povezanih s premogovništvom in jeklarsko industrijo, ki potekajo zunaj raziskovalnega okvirnega programa.

Člen 2

Svet na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom soglasno sprejme vse predpise, ki so potrebni za izvajanje tega protokola, vključno z bistvenimi načeli in ustreznimi postopki odločanja, zlasti zaradi sprejetja večletnih finančnih smernic za upravljanje sredstev Raziskovalnega sklada za premog in jeklo ter tehničnih smernic za raziskovalni program Raziskovalnega sklada za premog in jeklo.

Člen 3

Razen če ni v tem protokolu in aktih, sprejetih na njegovi podlagi, določeno drugače, se uporabljajo določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Člen 4

Ta protokol se uporablja od 24. julija 2002.

Protokol o členu 67 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

VISOKE POGODBENICE

SO SE DOGOVORILE o naslednji določbi, ki je priložena Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

Edini člen

Od 1. maja 2004 Svet pri sprejemanju ukrepov iz člena 66 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije in po posvetovanju z Evropskim parlamentom.

SKLEPNA LISTINA

KONFERENCA PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV ČLANIC, sklicana v Bruslju 14. februarja 2000 z namenom, da bi v medsebojnem soglasju sprejeli spremembe Pogodbe o Evropski uniji, pogodb o ustanovitvi Evropske skupnosti, Evropske skupnosti za atomsko energijo in Evropske skupnosti za premog in jeklo ter nekaterih z njimi povezanih aktov, je sprejela naslednja besedila:

I. Pogodbo iz Nice, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji, pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti in nekatere z njimi povezane akte

II. Protokole

A. Protokol, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji in pogodbam o ustanovitvi Evropskih skupnosti:

- Protokol o širitvi Evropske unije

B. Protokol, ki je priloga k Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo:

- Protokol o Statutu Sodišča

C. Protokole, ki so priloga k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti:

- Protokol o finančnih posledicah izteka Pogodbe o Evropski skupnosti za premog in jeklo ter o Raziskovalnem skladu za premog in jeklo

- Protokol o členu 67 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca je sprejela naslednje izjave, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Izjavo o evropski varnostni in obrambni politiki

2. Izjavo o členu 31(2) Pogodbe o Evropski uniji

3. Izjavo o členu 10 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

4. Izjavo o tretjem odstavku člena 21 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

5. Izjavo o členu 67 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

6. Izjavo o členu 100 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

7. Izjavo o členu 111 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

8. Izjavo o členu 137 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

9. Izjavo o členu 175 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

10. Izjavo o členu 181a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

11. Izjavo o členu 191 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

12. Izjavo o členu 225 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

13. Izjavo o členu 225(2) in (3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

14. Izjavo o členu 225(2) in (3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

15. Izjavo o členu 225(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

16. Izjavo o členu 225a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

17. Izjavo o členu 229a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

18. Izjavo o Računskem sodišču

19. Izjavo o členu 10.6 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke

20. Izjavo o širitvi Evropske unije

21. Izjavo o pragu kvalificirane večine in številu glasov manjšine, ki lahko prepreči sprejetje odločitev v razširjeni Uniji

22. Izjavo o kraju zasedanja Evropskega sveta

23. Izjavo o prihodnosti Unije

24. Izjavo o členu 2 Protokola o finančnih posledicah izteka Pogodbe o Evropski skupnosti za premog in jeklo ter o Raziskovalnem skladu za premog in jeklo

Konferenca se je seznanila z naslednjimi izjavami, ki so priložene tej sklepni listini:

1. Izjavo Luksemburga

2. Izjavo Grčije, Španije in Portugalske o členu 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

3. Izjavo Danske, Nemčije, Nizozemske in Avstrije o členu 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

V Nici, šestindvajsetega februarja dva tisoč ena.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen
Für Seine Majestät der König der Belgier

Louis MICHEL

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning
Morgens LYKKETOFT

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland
Joseph FISCHER

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας
Georgios PAPANDREOU

Por Su Majestad el Rey de España
Josep PIQUÉ I CAMPS

Pour le Président de la République française
Hubert VÉDRINE

Thar ceann Uachtarán na hÉireann
For the President of Ireland
Brian COWEN

Per il Presidente della Repubblica italiana
Lamberto DINI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg
Lydie POLFER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden
Jozias Johannes VAN AARTSEN

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich
Benita FERRERO-WALDNER

Pelo Presidente da República Portuguesa
Jaime GAMA

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta
För Republiken Finlands President
Erkki TUOMIOJA

För Hans Majestät Konungen av Sverige
Anna LINDH

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
Robin COOK

IZJAVE, KI JIH JE SPREJELA KONFERENCA

1. Izjava o evropski varnostni in obrambni politiki

V skladu z besedili o evropski varnostni in obrambni politiki (poročilo predsedstva in priloge), ki jih je v Nici potrdil Evropski svet, je cilj Evropske unije, da bi ta politika čim hitreje postala operativna. Evropski svet bo v ta namen sprejel odločitev čimprej v letu 2001, najpozneje pa na svojem zasedanju v Laeknu/Bruslju, na podlagi obstoječih določb Pogodbe o Evropski uniji. Začetek veljavnosti Pogodbe iz Nice zato ni predpogoj.

2. Izjava o členu 31(2) Pogodbe o Evropski uniji

Konferenca opozarja:

– da je bila odločitev o vzpostavitvi urada, sestavljenega iz državnih tožilcev, sodnikov ali policijskih uradnikov enakih pristojnosti, dodeljenih iz vseh držav članic (Eurojust), katerih naloga je omogočanje ustrezne koordinacije nacionalnih organov kazenskega pregona in podpora pri preiskovanju primerov organiziranega kriminala, predvidena v sklepih predsedstva Evropskega sveta v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999;

– da je bila Evropska pravosodna mreža vzpostavljena s skupnim ukrepom 98/428/PNZ, ki ga je Svet sprejel 29. junija 1998 (UL L 191, 7. 7. 1998, str. 4).

3. Izjava o členu 10 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca opozarja, da dolžnost lojalnega sodelovanja, ki izhaja iz člena 10 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in ki ureja odnose med državami članicami in institucijami Skupnosti, prav tako ureja odnose med samimi institucijami Skupnosti. Kar zadeva odnose med institucijami, lahko Evropski parlament, Svet in Komisija sklenejo medinstitucionalne sporazume, če se v okviru dolžnosti lojalnega sodelovanja izkaže potreba po olajševanju uporabe določb Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Takšni sporazumi ne smejo spreminjati ali dopolnjevati določb Pogodbe in se lahko sklenejo le s soglasjem teh treh institucij.

4. Izjava o tretjem odstavku člena 21 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca poziva institucije in organe iz tretjega odstavka člena 21 ali člena 7, da zagotovijo odgovor na vsako pisno prošnjo državljana Unije v razumnem roku.

5. Izjava o členu 67 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Visoke pogodbenice se strinjajo, da bo Svet v sklepu, ki ga mora sprejeti v skladu z drugo alineo člena 67(2):

– odločil, da bo od 1. maja 2004 sprejemal ukrepe, navedene v členu 62(3) in členu 63(3)(b), v skladu s postopkom iz člena 251;

– odločil, da bo sprejemal ukrepe iz člena 62(2)(a) od dneva, ko je dosežen dogovor o področju uporabe ukrepov glede oseb, ki prehajajo zunanje meje držav članic, v skladu s postopkom iz člena 251.

Poleg tega si bo Svet prizadeval, da se bo postopek iz člena 251 od 1. maja 2004 ali čimprej po tem datumu uporabljal tudi za druga področja iz naslova IV ali za dele teh področij.

6. Izjava o členu 100 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca opozarja, da morajo biti odločitve glede finančne pomoči, kakršne so predvidene v členu 100 in ki so združljive s prepovedjo ("no bail-out") iz člena 103, v skladu s finančnim načrtom 2000–2006 in zlasti odstavkom 11 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 6. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in izboljšanju proračunskega postopka ter ustreznimi določbami prihodnjih medinstitucionalnih sporazumov in finančnih načrtov.

7. Izjava o členu 111 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca se strinja, da morajo biti postopki taki, da vsem državam članicam na območju evra omogočajo polno vključenost v vse faze priprave stališča Skupnosti na mednarodni ravni glede vprašanj, ki so še posebej pomembna za ekonomsko in monetarno unijo.

8. Izjava o členu 137 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca se strinja, da vsi odhodki na podlagi člena 137 bremenijo rubriko 3 finančnega načrta.

9. Izjava o členu 175 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Visoke pogodbenice so odločene poskrbeti za to, da bo imela Evropska unija vodilno vlogo pri pospeševanju varstva okolja v Uniji in v mednarodnih prizadevanjih, ki sledijo enakemu cilju na globalni ravni. Pri uresničevanju tega cilja je treba uporabiti vse možnosti, ki jih ponuja Pogodba, vključno z uporabo spodbud in instrumentov, ki so tržno usmerjeni in namenjeni pospeševanju trajnostnega razvoja.

10. Izjava o členu 181a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca potrjuje, da brez poseganja v druge določbe Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti plačilnobilancična pomoč tretjim državam ne sodi na področje uporabe člena 181a.

11. Izjava o členu 191 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca opozarja, da določbe člena 191 ne pomenijo prenosa pristojnosti na Evropsko skupnost in ne vplivajo na uporabo ustreznih nacionalnih ustavnih pravil.

Sredstva za politične stranke na evropski ravni iz proračuna Evropskih skupnosti se ne smejo uporabljati za financiranje političnih strank na nacionalni ravni, bodisi neposredno ali posredno.

Določbe o financiranju političnih strank se na enaki podlagi uporabljajo za vse politične sile, ki so zastopane v Evropskem parlamentu.

12. Izjava o členu 225 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca poziva Sodišče in Komisijo, da čimprej celovito preverita delitev pristojnosti med Sodiščem in Sodiščem prve stopnje, zlasti na področju neposrednih tožb, in da takoj po začetku veljavnosti Pogodbe iz Nice predložita ustrezne predloge v preučitev pristojnim organom.

13. Izjava o členu 225(2) in (3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca meni, da bi morale biti bistvene določbe glede revizijskega postopka po členu 225(2) in (3) opredeljene v Statutu Sodišča. Te določbe naj bi zlasti določile:

- vlogo strank v postopku pred Sodiščem zaradi zaščite njihovih pravic;
- učinek revizijskega postopka na izvršljivost odločitve Sodišča prve stopnje;
- učinek odločitve Sodišča na spor med strankami.

14. Izjava o členu 225(2) in (3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca meni, da naj Svet ob sprejetju določb statuta, potrebnih za izvajanje člena 225(2) in (3), predvidi tudi postopek, s katerim zagotovi, da bo dejanska uporaba teh določb ocenjena najpozneje tri leta po začetku veljavnosti Pogodbe iz Nice.

15. Izjava o členu 225(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca meni, da naj Sodišče v izjemnih primerih, v katerih se odloči preveriti odločitev Sodišča prve stopnje o vprašanju, predloženem v predhodno odločanje, odloča po nujnem postopku.

16. Izjava o členu 225a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca naproša Sodišče in Komisijo, da čimprej pripravita osnutek sklepa o ustanovitvi sodnega oddelka, pristojnega za izdajanje sodb na prvi stopnji v sporih med Skupnostjo in njenimi uslužbenci.

17. Izjava o členu 229a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Konferenca meni, da člen 229a ne prejudicira izbire sodnega okvira, ki bo morda vzpostavljen za odločanje o sporih glede uporabe aktov, sprejetih na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, ki uvajajo pravice industrijske lastnine Skupnosti.

18. Izjava o Računskem sodišču

Konferenca poziva Računsko sodišče in nacionalne revizijske organe, naj izboljšajo okvir in pogoje za medsebojno sodelovanje, pri tem pa ohranijo svojo avtonomijo. V ta namen lahko predsednik Računskega sodišča ustanovi odbor za stike s predsedniki nacionalnih revizijskih organov.

19. Izjava o členu 10.6 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke

Konferenca pričakuje predložitev priporočila v smislu člena 10.6 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke v najkrajšem možnem času.

20. Izjava o širitvi Evropske unije¹

Skupno stališče, ki ga bodo države članice sprejele na pristopnih konferencah glede razdelitve sedežev v Evropskem parlamentu, ponderiranja glasov v Svetu, sestave Ekonomsko-socialnega odbora in sestave Odbora regij, bo ustrezalo naslednjim preglednicam za Unijo 27 držav članic.

1. EVROPSKI PARLAMENT

Države članice	Sedeži v EP
Nemčija	99
Združeno kraljestvo	72
Francija	72
Italija	72
Španija	50
Poljska	50
Romunija	33
Nizozemska	25
Grčija	22
Češka republika	20
Belgija	22
Madžarska	20
Portugalska	22
Švedska	18
Bolgarija	17
Avstrija	17
Slovaška	13
Danska	13
Finska	13
Irska	12
Litva	12
Latvija	8
Slovenija	7
Estonija	6
Ciper	6
Luksemburg	6
Malta	5
Skupaj	732

¹ V preglednicah v tej izjavi so upoštevane le tiste države kandidatke, s katerimi so se pristopna pogajanja dejansko že začela.

2. PONDERIRANJE GLASOV V SVETU

Člani Sveta	Ponderirani glasovi
Nemčija	29
Združeno kraljestvo	29
Francija	29
Italija	29
Španija	27
Poljska	27
Romunija	14
Nizozemska	13
Grčija	12
Češka republika	12
Belgija	12
Madžarska	12
Portugalska	12
Švedska	10
Bolgarija	10
Avstrija	10
Slovaška	7
Danska	7
Finska	7
Irska	7
Litva	7
Latvija	4
Slovenija	4
Estonija	4
Ciper	4
Luksemburg	4
Malta	3
Skupaj	345

Za sprejetje aktov Sveta je potrebnih najmanj 258 glasov za, ki jih odda večina članov, kadar ta pogodba zahteva, da so sprejeti na predlog Komisije.

V drugih primerih je za sprejetje aktov Sveta potrebnih najmanj 258 glasov za, ki jih odda najmanj dve tretjini članov.

Član Sveta lahko zahteva, da se pri sprejetju odločitev Sveta s kvalificirano večino preveri, ali države članice, ki tvorijo kvalificirano večino, predstavljajo najmanj 62 % celotnega prebivalstva Unije. Če se izkaže, da ta pogoj ni bil izpolnjen, se zadevna odločitev ne sprejme.

3. EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

Države članice	Člani
Nemčija	24
Združeno kraljestvo	24
Francija	24
Italija	24
Španija	21
Poljska	21
Romunija	15
Nizozemska	12
Grčija	12
Češka republika	12
Belgija	12
Madžarska	12
Portugalska	12
Švedska	12
Bolgarija	12
Avstrija	12
Slovaška	9
Danska	9
Finska	9
Irska	9
Litva	9

Latvija	7
Slovenija	7
Estonija	7
Ciper	6
Luksemburg	6
Malta	5
Skupaj	344

4. ODBOR REGIJ

Države članice	Člani
Nemčija	24
Združeno kraljestvo	24
Francija	24
Italija	24
Španija	21
Poljska	21
Romunija	15
Nizozemska	12
Grčija	12
Češka republika	12
Belgija	12
Madžarska	12
Portugalska	12
Švedska	12
Bolgarija	12
Avstrija	12
Slovaška	9
Danska	9
Finska	9
Irska	9
Litva	9
Latvija	7
Slovenija	7
Estonija	7
Ciper	6
Luksemburg	6
Malta	5
Skupaj	344

21. Izjava o pragu kvalificirane večine in številu glasov manjšine, ki lahko prepreči sprejetje odločitev v razširjeni Uniji

Če ob začetku veljavnosti novega ponderiranja glasov (1. januarja 2005) vse države kandidatke s seznama v Izjavi o širitvi Evropske unije še ne bodo pristopile k Uniji, se bo prag kvalificirane večine v skladu z ritmom pristopanj premaknil z odstotka, ki je nižji od sedanjega, na največ 73,4 %. Po pristopu vseh zgoraj navedenih držav kandidat se bo manjšina, ki lahko prepreči sprejetje odločitev, v Uniji 27 držav članic povišala na 91 glasov, prag kvalificirane večine iz preglednice v Izjavi o širitvi Evropske unije pa se bo samodejno ustrezno prilagodil.

22. Izjava o kraju zasedanja Evropskega sveta

Od leta 2002 bo v času vsakokratnega predsedstva eno zasedanje Evropskega sveta v Bruslju. Ko bo Unija štela 18 članic, bodo vsa zasedanja Evropskega sveta v Bruslju.

23. Izjava o prihodnosti Unije

1. V Nici je bilo odločeno o pomembnih reformah. Konferenca pozdravlja uspešen zaključek Konferenca predstavnikov vlad držav članic in poziva države članice, naj si prizadevajo za čimprejšnjo ratifikacijo Pogodbe iz Nice.

2. Konferenca se strinja, da zaključek Konference predstavnikov vlad držav članic odpira pot širitvi Evropske unije, in poudarja, da bo z ratifikacijo Pogodbe iz Nice Evropska unija dokončala institucionalne spremembe, potrebne za pristop novih držav članic.

3. Potem ko je Konferenca tako utrla pot širitvi, poziva k bolj poglobljeni in širši razpravi o prihodnosti Evropske unije. Leta 2001 bosta švedsko in belgijsko predsedstvo v sodelovanju s Komisijo in ob udeležbi Evropskega parlamenta spodbujali obsežne razprave z vsemi zainteresiranimi stranmi: predstavniki nacionalnih parlamentov in vseh tistih, ki odražajo javno mnenje, namreč politični, gospodarski in univerzitetni krogi, predstavniki civilne družbe, itd. Države kandidatke bodo vključene v ta proces na načine, ki bodo še določeni.

4. Po poročilu, pripravljenem za zasedanje v Göteborgu junija 2001, se bo Evropski svet na svojem zasedanju v Laeknu/Bruslju decembra 2001 dogovoril o izjavi, ki bo vsebovala ustrezne pobude za nadaljevanje tega procesa.

5. V okviru tega procesa naj bi se med drugim obravnavala naslednja vprašanja:

- kako vzpostaviti in spremljati natančnejšo razmejitev pristojnosti med Evropsko unijo in državami članicami v skladu z načelom subsidiarnosti;
- status Listine o temeljnih pravicah Evropske unije, razglasene v Nici v skladu s sklepi Evropskega sveta v Kölnu;
- poenostavitev pogodb zaradi večje jasnosti in boljšega razumevanja, ne da bi se spremenil njihov pomen;
- vloga nacionalnih parlamentov v evropski arhitekturi.

6. Ob obravnavi zgoraj navedenih zadev Konferenca priznava potrebo po izboljšanju in spremljanju demokratične legitimnosti in preglednosti Unije in njenih institucij, da bi jih približala državljanom držav članic.

7. Konferenca se strinja, da bo po teh pripravah leta 2004 sklicana nova Konferenca predstavnikov vlad držav članic, ki se bo posvetila zgoraj omenjenim vprašanjem zaradi ustreznih sprememb pogodb.

8. Konferenca držav članic ne pomeni nikakršne ovire ali predpogoja širitvenemu procesu. Poleg tega bodo države kandidatke, ki bodo zaključile pristopna pogajanja z Unijo, objavljene k udeležbi na Konferenci. Tiste države kandidatke, ki ne bodo zaključile pristopnih pogajanj, bodo objavljene kot opazovalke.

24. Izjava o členu 2 Protokola o finančnih posledicah izteka veljavnosti Pogodbe o Evropski skupnosti za premog in jeklo ter o Raziskovalnem skladu za premog in jeklo

Konferenca poziva Svet, naj v skladu s členom 2 protokola po izteku veljavnosti Pogodbe o ESPJ zagotovi podaljšanje statističnega sistema ESPJ do 31. decembra 2002 in zaprosi Komisijo za pripravo ustreznih priporočil.

IZJAVE, S KATERIMI SE JE SEZNANILA KONFERENCA

1. Izjava Luksemburga

Brez poseganja v sklep z dne 8. aprila 1965 in v njem vsebovane določbe in možnosti glede sedežev institucij, organov in služb, ki bodo vzpostavljeni, luksemburška vlada zagotavlja, da ne bo zahtevala sedeža pritožbenih senatov Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), ki bodo ostali v Alicanteju, četudi bi ti senati postali sodni oddelki v smislu člena 220 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

2. Izjava Grčije, Španije in Portugalske o členu 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Grčija, Španija in Portugalska so se strinjale s prehodom na kvalificirano večino iz člena 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti na podlagi tega, da beseda "večletni" v tretjem odstavku pomeni, da bosta imela finančni načrt, ki se uporablja od 1. januarja 2007, in pripadajoči medinstitucionalni sporazum enak čas trajanja kakor sedanji finančni načrt.

3. Izjava Danske, Nemčije, Nizozemske in Avstrije o členu 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti

Danska, Nemčija, Nizozemska in Avstrija izjavljajo glede Izjave Grčije, Španije in Portugalske o členu 161 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, da ne posega v delovanje Evropske komisije, zlasti ne v njeno pravico do pobude.